

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/180 z dnia 24 października 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących standardów oceny portfeli odniesienia i procedur wymiany wyników ocen** ⁽¹⁾ 1
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/181 z dnia 27 stycznia 2017 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej** 10
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/182 z dnia 27 stycznia 2017 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej** 13
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/183 z dnia 27 stycznia 2017 r. dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej** 16
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/184 z dnia 1 lutego 2017 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1210/2003 dotyczące niektórych szczególnych ograniczeń w stosunkach gospodarczych i finansowych z Irakiem** 19
- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/185 z dnia 2 lutego 2017 r. ustanawiające środki przejściowe dotyczące stosowania niektórych przepisów rozporządzeń (WE) nr 853/2004 i (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady** ⁽¹⁾ 21
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/186 z dnia 2 lutego 2017 r. ustanawiające szczególne warunki mające zastosowanie do wprowadzania do Unii przesyłek z niektórych państw trzecich w związku z zanieczyszczeniem mikrobiologicznym i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 669/2009** ⁽¹⁾ 24
- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/187 z dnia 2 lutego 2017 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu *Bacillus subtilis* (DSM 28343) jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych (posiadacz zezwolenia Lactosan GmbH & Co. KG)** ⁽¹⁾ 35
- Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/188 z dnia 2 lutego 2017 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 38

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2017/189 z dnia 16 stycznia 2017 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Podkomitetu ds. Zarządzania Sanitarnego i Fitosanitarne, Podkomitetu ds. Handlu i Zrównoważonego Rozwoju, Podkomitetu ds. Cel oraz Podkomitetu ds. Oznaczeń Geograficznych, ustanowionych na mocy Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia regulaminu wewnętrznego tych podkomitetów 40
 - ★ Decyzja Komisji (UE) 2017/190 z dnia 1 lutego 2017 r. upoważniająca Francję do zastosowania odstępstwa od niektórych wspólnych zasad bezpieczeństwa lotniczego dotyczących instalacji podzespołów zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (notyfikowana jako dokument C(2017) 458) 61
 - ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2017/191 z dnia 1 lutego 2017 r. zmieniająca decyzję 2010/166/UE w celu wprowadzenia nowych technologii i pasm częstotliwości na potrzeby usług łączności ruchomej na pokładach statków (usługi MCV) w Unii Europejskiej (notyfikowana jako dokument nr C(2017) 450)⁽¹⁾ 63
-

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do decyzji Rady (WPZiB) 2016/2240 z dnia 12 grudnia 2016 r. zmieniającej decyzję 2012/389/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania regionalnych zdolności morskich w Rogu Afryki (EUCAP NESTOR) (Dz.U. L 337 z 13.12.2016) 69

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2017/180

z dnia 24 października 2016 r.

uzupełniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących standardów oceny portfeli odniesienia i procedur wymiany wyników ocen

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 78 ust. 7 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konieczne jest ustanowienie standardów przeprowadzanej przez właściwe organy oceny metod wewnętrznych przyjętych przez instytucje do celów obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych oraz określenie szczegółowych przepisów regulujących procedury wymiany wyników tych ocen między właściwymi organami uprawnionymi do monitorowania zakresu wartości kwot ekspozycji ważonych ryzykiem lub wymogów w zakresie funduszy własnych wyliczonych przez instytucje, którym zezwolono na stosowanie metod wewnętrznych do obliczania tych kwot lub wymogów w zakresie funduszy własnych.
- (2) Ocena jakości metod zaawansowanych stosowanych przez instytucje umożliwia porównanie metod wewnętrznych na poziomie Unii, przy czym Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) wspiera właściwe organ w prowadzonej przez nie ocenie potencjalnego niedoszacowania wymogów w zakresie funduszy własnych. Przepisy dotyczące procedur wymiany wyników ocen powinny odpowiednio regulować termin wymiany tych wyników między odpowiednimi właściwymi organami i z EUNB.
- (3) Właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad instytucjami należącymi do grupy, która podlega nadzorowi skonsolidowanemu, mają uzasadniony interes w tym, by jakość metod wewnętrznych stosowanych przez te instytucje była jak najwyższa, gdyż zgodnie z art. 20 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ⁽²⁾ to one mają w pierwszym rzędzie udział w podejmowaniu wspólnych decyzji w sprawie zatwierdzenia metod wewnętrznych. Przepisy dotyczące procedur wymiany wyników ocen przeprowadzanych zgodnie z art. 78 ust. 3 dyrektywy 2013/36/UE powinny również określać tryb stosowania obowiązku ogólnej współpracy i wymiany informacji w ramach kolegiów w ramach konkretnej analizy porównawczej.
- (4) Aby zapewnić, by wymiana wyników ocen przeprowadzanych zgodnie z art. 78 ust. 3 dyrektywy 2013/36/UE przebiegała w wydajny i sprawny sposób, właściwe organy powinny podawać do wiadomości swoje szacunki lub opinie dotyczące skali potencjalnego niedoszacowania wymogów w zakresie funduszy własnych będących wynikiem zastosowania przez instytucje metod wewnętrznych oraz uzasadnienie wniosków płynących z przeprowadzonej przez siebie oceny. Ponadto faktyczne lub planowane działania naprawcze ze strony właściwych

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

organów zgodnie z art. 78 ust. 4 dyrektywy mają również znaczenie dla wszystkich innych właściwych organów odpowiedzialnych za nadzór nad instytucjami należącymi do grupy, która podlega nadzorowi skonsolidowanemu, gdyż w ich zasadnym interesie leży stale wysoka jakość metod wewnętrznych stosowanych przez te instytucje. Co więcej, informacje na temat faktycznych lub planowanych działań naprawczych ze strony właściwych organów należy również podawać do wiadomości EUNB zgodnie z art. 107 ust. 1 dyrektywy, gdyż są one niezbędne, aby umożliwić EUNB wykonywanie jego zadań.

- (5) Sprawozdanie EUNB opracowywane z myślą o wsparciu właściwych organów przy ocenie jakości metod wewnętrznych stanowi zasadniczy element analizy porównawczej, gdyż zawiera wyniki porównania danych instytucji z ich odpowiednikami na poziomie Unii. Dlatego też informacje zawarte w sprawozdaniu EUNB powinny stanowić podstawę decyzji właściwych organów w sprawie przedsiębiorstw i portfeli, które należy poddać ocenie ze „szczególną uwagą”, jak wymaga tego art. 78 ust. 3 akapit pierwszy dyrektywy 2013/36/UE.
- (6) Wyniki oceny jakości metod wewnętrznych zależą od jakości danych zgłaszanych przez odpowiednie instytucje na podstawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/2070⁽¹⁾, które muszą przy tym być spójne i porównywalne. W związku z tym właściwe organy powinny mieć obowiązek potwierdzenia, że wspomniane rozporządzenie wykonawcze jest prawidłowo stosowane przez instytucje, zwłaszcza jeśli chodzi o korzystanie przez instytucje z przysługującej im możliwości niezgłaszania danych dotyczących określonych indywidualnych portfeli.
- (7) W przypadku gdy właściwe organy obliczają wartości referencyjne w oparciu o metodę standardową, ze względów ostrożnościowych należy skorygować wymogi w zakresie funduszy własnych dla ryzyka kredytowego, które wynikają z zastosowania metody standardowej. Korektę tę należy ustanowić na poziomie stosowanym przy obliczaniu przejściowej dolnej granicy określonej w regulacjach Basel I zgodnie z art. 500 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
- (8) Wartości referencyjnych wyliczonych w oparciu o metodę standardową nie uważa się obecnie za właściwe w przypadku ryzyka rynkowego, gdyż mogą one prowadzić do zniekształceń. Ze względu na znaczne różnice metodologiczne przy obliczaniu wymogów w zakresie funduszy własnych według metody standardowej i metod wewnętrznych – głównie z powodu wyraźnych różnic w agregowaniu i dywersyfikowaniu indywidualnych pozycji – porównanie tych dwóch mierników w kontekście ryzyka rynkowego dla małych portfeli nie zapewniłoby rzetelnej informacji na temat potencjalnego niedoszacowania wymogów w zakresie funduszy własnych. Jeżeli przy ocenie modeli ryzyka kredytowego uwzględniono obliczenia dokonane w oparciu o metodę standardową, w zamierzeniu należy stosować je wyłącznie jako wartości referencyjne na potrzeby oceny, a nie jako dolne granice.
- (9) Przy ocenie ogólnej jakości metod wewnętrznych stosowanych przez instytucje oraz poziomu zmienności zaobserwowanego w danych metodach właściwe organy nie powinny skupiać się wyłącznie na wynikach, lecz stawiać sobie za cel identyfikację kluczowych czynników stanowiących źródło zmienności oraz wyciągnięcie wniosków dla różnych metod modelowania. Właściwe organy należy zatem zobowiązać do uwzględniania wyników obliczeń alternatywnej wartości zagrożonej (VaR) i wartości zagrożonej w warunkach skrajnych (sVaR) w oparciu o szeregowe czasowe zysków i strat.
- (10) Zważywszy na zasadniczą rolę właściwych organów w badaniu i potwierdzaniu jakości metod wewnętrznych, oprócz informacji zgłaszanych przez instytucje zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/2070, właściwe organy powinny korzystać w proaktywny sposób z przysługujących im na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013 uprawnień do zatwierdzania i weryfikowania metod wewnętrznych poprzez pozyskiwanie wszelkich dodatkowych informacji, które będą im przydatne do celów prowadzonej przez nie bieżącej oceny jakości metod wewnętrznych.
- (11) Do celów oceny ryzyka rynkowego już obecnie istnieje wymóg przeprowadzania codziennej weryfikacji historycznej – opartej zarówno na hipotetycznych, jak i rzeczywistych zmianach wartości portfela – wartości pozycji dla całego portfela według stanu na koniec dnia, jak określono w art. 366 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013. Liczba przekroczeń podlega zgłaszaniu właściwym organom oraz jest regularnie stosowana do oceny skuteczności modelu oraz określenia dodajnika doliczanego do wynikającej z przepisów wartości mnożników VaR i sVaR. Nie należy zatem przeprowadzać jakiegokolwiek dodatkowej weryfikacji historycznej ani oceniać jej wyników w odniesieniu do portfeli w kontekście metod wewnętrznych stosowanych do pomiaru ryzyka rynkowego.
- (12) Fakt, że wynikiem analizy porównawczej dla indywidualnego portfela jest skrajna wartość lub że w sprawozdaniu EUNB wskazano, że wynik ten wymaga weryfikacji przez właściwe organy, nie musi oznaczać, że model stosowany przez instytucję jest nieprawidłowy lub błędny. W tym względzie oceny przeprowadzane przez właściwe organy należy wykorzystywać jako narzędzie pozwalające uzyskać pełniejszy obraz stosowanych przez

(1) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/2070 z dnia 14 września 2016 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne dotyczące wzorów, definicji i rozwiązań informatycznych stosowanych przez instytucje przy dokonywaniu zgłoszeń do Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego i właściwych organów zgodnie z art. 78 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE (Dz.U. L 328 z 2.12.2016, s. 1).

instytucje modeli i ich założeń. Ponadto wynik analizy potencjalnych różnic między wymogami w zakresie funduszy własnych dla ryzyka kredytowego zgłaszanymi przez instytucje na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/2070 a wymogami w zakresie funduszy własnych dla ryzyka kredytowego wynikającymi z zastosowania historycznie zaobserwowanych parametrów ryzyka („wyniki historyczne”) powinien być wykorzystywany przez właściwe organy jako zastępczy wskaźnik znaczącego i systematycznego niedoszacowania wymogów w zakresie funduszy własnych, lecz nigdy nie powinien zastępować właściwej walidacji metody wewnętrznej.

- (13) Korzystając z wyników analizy porównawczej, właściwe organy powinny brać pod uwagę możliwe ograniczenia, jakim podlegają dane, oraz odzwierciedlać ten fakt w swojej ocenie, jeżeli uznają to za stosowne. EUNB powinien wyliczać dodatkowe wskaźniki oparte na wynikach historycznych w oparciu o zgromadzone informacje, które to wskaźniki dodatkowo przyczynią się do dokładności analizy. Podobnie, mając na względzie fakt, że wymogi w zakresie funduszy własnych będące wynikiem zastosowania modeli ryzyka rynkowego zależą od stanu indywidualnego portfela i w związku z tym ustaleń dokonanych na poziomie zdezagregowanym nie wolno bezkrytycznie ekstrapolować na rzeczywiste portfele posiadane przez instytucje, wszelkie wstępne wnioski oparte wyłącznie na całkowitych poziomach kapitału ustalonych w odniesieniu do portfeli zagregowanych należy traktować z należytą ostrożnością. Oceniając uzyskane wyniki, właściwe organy powinny brać pod uwagę fakt, że również zagregowane portfele zawierające jak największą liczbę instrumentów wciąż będą się znacznie różnić od rzeczywistego portfela pod względem wielkości i struktury. Ponadto ponieważ większość instytucji nie będzie w stanie modelować wszystkich niezagregowanych portfeli, wyniki mogą nie być porównywalne w każdym przypadku. Należy mieć także na uwadze fakt, że dane nie będą odzwierciedlać wszystkich działań mających wpływ na fundusze własne, takich jak ograniczenie możliwości uwzględniania korzyści z dywersyfikacji czy też narzuty na fundusze własne wprowadzone w celu wyeliminowania znanych niedociągnięć procesu modelowania lub uwzględnienia brakujących czynników ryzyka.
- (14) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego.
- (15) Europejski Urząd Nadzoru Bankowego przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych związanych z nim kosztów i korzyści oraz zwrócił się o opinię do Bankowej Grupy Interesariuszy powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Procedury wymiany wyników ocen

1. Właściwe organy przeprowadzające coroczne oceny jakości stosowanych przez instytucje metod wewnętrznych zgodnie z art. 78 ust. 3 dyrektywy 2013/36/UE udostępniają wyniki tych ocen wszystkim innym odpowiednim właściwym organom i Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego (EUNB) w terminie trzech miesięcy po udostępnieniu opracowanego przez EUNB sprawozdania, o którym mowa w art. 78 ust. 3 akapit drugi tej dyrektywy.
2. Po otrzymaniu ocen, o których mowa w ust. 1, EUNB udostępnia je odpowiednim właściwym organom odpowiedzialnym za nadzór nad instytucjami należącymi do grupy, która podlega nadzorowi skonsolidowanemu, o ile właściwe organy, które sporządziły te oceny, jeszcze tego nie zrobiły.

Artykuł 2

Procedury wymiany informacji z innymi właściwymi organami i EUNB

Prowadząc wymianę wyników ocen zgodnie z art. 78 ust. 3 dyrektywy 2013/36/UE, właściwe organy udostępniają następujące informacje:

- a) wysnute wnioski i uzasadnienie swojej oceny, będące wynikiem zastosowania standardów oceny, o których mowa w art. 3–11;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

- b) swoją opinię na temat skali potencjalnego niedoszacowania wymogów w zakresie funduszy własnych wyliczonych przy użyciu metod wewnętrznych stosowanych przez instytucje.

Artykuł 3

Informacje ogólne

1. Przeprowadzając ocenę, o której mowa w art. 78 ust. 3 akapit pierwszy dyrektywy 2013/36/UE, właściwe organy identyfikują metody wewnętrzne, które należy poddać szczególnej ocenie w sposób współmierny do charakteru, skali i złożoności ryzyk nieodłącznie związanych z modelem biznesowym, a także określają adekwatność portfeli przewidzianych w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2016/2070 dla instytucji w kontekście profilu ryzyka danej instytucji. Właściwe organy uwzględniają również analizę przekazaną w sprawozdaniu EUNB, o którym mowa w art. 78 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2013/36/UE, zgodnie z poniższym:

- a) traktują wartości wynikające z modelowania, które w sprawozdaniu EUNB uznano za skrajne, jako oznakę znaczących różnic w wymogach w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 78 ust. 3 akapit pierwszy dyrektywy 2013/36/UE;
- b) traktują wartości wynikające z modelowania oraz odchylenie standardowe tych wartości dla ekspozycji w tym samym portfelu odniesienia lub podobnych portfelach odniesienia wskazanych w sprawozdaniu EUNB jako wstępną oznakę, stosownie do przypadku, znaczących różnic w wymogach w zakresie funduszy własnych oraz dużej lub małej rozbieżności tych wymogów zgodnie z art. 78 ust. 3 akapit pierwszy dyrektywy 2013/36/UE;
- c) traktują potencjalne różnice wyliczone zgodnie z art. 4 niniejszego rozporządzenia jako wstępną oznakę znaczącego i systematycznego niedoszacowania wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 78 ust. 3 akapit pierwszy dyrektywy 2013/36/UE;
- d) traktują potencjalne różnice między oszacowanymi parametrami ryzyka zgłoszonymi przez instytucje na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/2070 a historycznie zaobserwowanymi parametrami ryzyka („wyniki historyczne”) zgłaszanymi przez instytucje zgodnie z tym rozporządzeniem wykonawczym jako wstępną oznakę znaczących różnic w wymogach w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 78 ust. 3 akapit pierwszy dyrektywy 2013/36/UE;
- e) traktują potencjalne różnice między wymogami w zakresie funduszy własnych dla ryzyka kredytowego zgłaszanymi przez instytucję na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/2070 a wymogami w zakresie funduszy własnych dla ryzyka kredytowego, które uzyskano w drodze zastosowania przez instytucje wyników historycznych zgodnie z tym rozporządzeniem wykonawczym lub które zostały wyliczone przez EUNB w jego sprawozdaniu, o którym mowa w art. 78 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2013/36/UE, jako wstępną oznakę znaczącego i systematycznego niedoszacowania wymogów w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 78 ust. 3 akapit pierwszy tej dyrektywy. Korzystając ze sprawozdania udostępnionego przez EUNB, właściwe organy mogą brać pod uwagę możliwe ograniczenia, jakim podlegają dane, oraz odzwierciedlać ten fakt w swojej ocenie, jeżeli uznają to za stosowne.
2. Przeprowadzając ocenę, o której mowa w ust. 1, właściwe organy stosują standardy oceny, o których mowa w art. 6–11.

Artykuł 4

Wyliczanie potencjalnych różnic dla ryzyka kredytowego przy użyciu metody standardowej

1. Właściwe organy wyliczają potencjalne różnice, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. c), poprzez odjęcie wymogów w zakresie funduszy własnych dla ryzyka kredytowego zgłoszonych przez instytucje na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/2070 od wymogów w zakresie funduszy własnych dla ryzyka kredytowego, które uzyskano w wyniku zastosowania metody standardowej. Ponadto właściwe organy wyliczają statystyki odniesienia dla tych różnic w następujący sposób:
- a) dla portfeli o niskim wskaźniku niewypłacalności – na poziomie portfela, z wyłączeniem ekspozycji wobec rządów centralnych i banków centralnych państw członkowskich, denominowanych i finansowanych w walucie krajowej, o których mowa w art. 114 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- b) dla portfeli o wysokim wskaźniku niewypłacalności – na poziomie portfela.

2. Do celów wyliczania statystyk odniesienia, o których mowa w ust. 1, właściwe organy wykorzystują wymogi w zakresie funduszy własnych dla ryzyka kredytowego skorygowane na poziomie stosowanym przy obliczaniu przejściowej dolnej granicy określonej w regulacjach Basel I zgodnie z art. 500 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Artykuł 5

Wyliczanie potencjalnych różnic dla ryzyka kredytowego przy użyciu wyników historycznych

Do celów art. 3 ust. 1 lit. d) i e) właściwe organy, przy wyliczaniu różnic, stosują średnie wyniki historyczne za okres zarówno jednego roku, jak i pięciu lat.

Artykuł 6

Standardy oceny

1. Przeprowadzając ocenę, o której mowa w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, właściwe organy oceniają spełnienie przez instytucje wymogów rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/2070, w przypadku gdy instytucje skorzystały z przewidzianej w art. 3 ust. 2 tego rozporządzenia wykonawczego możliwości zgłaszania na jego podstawie bardziej ograniczonego zakresu danych. Właściwe organy dokonują tego, potwierdzając argumenty i uzasadnienie przemawiające za jakimkolwiek ograniczeniem zakresu zgłaszanych danych, przedstawione przez te instytucje zgodnie z tym rozporządzeniem wykonawczym.

2. Przeprowadzając ocenę, o której mowa w art. 3 ust. 1, właściwe organy badają powody znaczącego i systematycznego niedoszacowania oraz dużej lub małej rozbieżności wymogów w zakresie funduszy własnych, o których mowa w tym ustępie, w następujący sposób:

- a) w przypadku ocen dotyczących metod pomiaru ryzyka kredytowego – stosując standardy, o których mowa w art. 7 i 8;
- b) w przypadku ocen dotyczących metod pomiaru ryzyka rynkowego – stosując standardy, o których mowa w art. 9 i 11.

Artykuł 7

Ogólne standardy oceny metod wewnętrznych dla ryzyka kredytowego

1. Przeprowadzając ocenę, o której mowa w art. 3 ust. 1, dotyczącą metod pomiaru ryzyka kredytowego, właściwe organy korzystają przynajmniej z informacji dotyczących metod wewnętrznych stosowanych do portfeli wykorzystywanych na potrzeby analizy porównawczej przeprowadzanej do celów nadzorczych, które to informacje są zawarte, stosownie do przypadku, w następujących dokumentach:

- a) sprawozdanie EUNB, o którym mowa w art. 78 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2013/36/UE;
- b) regularne sprawozdania z walidacji sporządzane przez instytucje;
- c) dokumentacja modeli, w tym podręczniki, dokumentacja dotycząca opracowania i kalibracji modelu oraz założenia metod wewnętrznych;
- d) sprawozdania z kontroli w siedzibie instytucji.

2. Przeprowadzając ocenę, o której mowa w art. 3 ust. 1, dotyczącą metod pomiaru ryzyka kredytowego, właściwe organy uwzględniają, w stosownych przypadkach, następujące elementy:

- a) to, czy instytucja stosuje własne oszacowania straty z tytułu niewykonania zobowiązania (LGD) i współczynniki konwersji zgodnie z art. 143 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
- b) zakres stosowania modelu oraz reprezentatywność portfeli odniesienia;

- c) kluczowe cechy charakterystyczne modeli, takie jak te, które pozwalają dokonać rozróżnienia między modelami zaprojektowanymi i skalibrowanymi na szczeblu scentralizowanej grupy (globalne) a modelami zaprojektowanymi i skalibrowanymi wyłącznie na poziomie jurysdykcji państwa przyjmującego (lokalne), modelami podmiotów zewnętrznych i własnymi modelami instytucji, modelami opracowanymi i skalibrowanymi z wykorzystaniem danych wewnętrznych i modelami opracowanymi i skalibrowanymi z wykorzystaniem danych zewnętrznych;
- d) data zatwierdzenia modelu i data opracowania modelu;
- e) porównanie prognozowanych i zaobserwowanych współczynników niewykonania zobowiązania na przestrzeni odpowiedniego okresu;
- f) porównanie prognozowanych LGD właściwych dla okresu pogorszenia koniunktury z zaobserwowanymi LGD;
- g) porównanie oszacowanych i zaobserwowanych ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania;
- h) długość stosowanych szeregów czasowych oraz, w stosownych przypadkach, uwzględnienie lat cechujących się pogorszoną koniunkturą lub charakter i istotność wszelkich korekt pozwalających uwzględnić pogorszenie koniunktury i zwiększyć margines ostrożności przy kalibracji modeli;
- i) ostatnie zmiany w składzie posiadanego przez instytucję portfela, do którego stosuje się metodę wewnętrzną;
- j) sytuacja portfela instytucji w kontekście warunków mikro- i makroekonomicznych, strategia zarządzania ryzykiem oraz strategia biznesowa, jak również proces wewnętrzny, taki jak procedury odzyskiwania należności w przypadku aktywów, których dotyczy niewykonanie zobowiązania („procedury odzyskiwania”);
- k) obecna pozycja w cyklu koniunkturalnym, wybór koncepcji procesu oceny ratingowej spośród dwóch systemów: systemu ocen w danym momencie (podejście PIT) lub systemu ocen uwzględniającego cały cykl koniunkturalny (podejście TTC), a także zaobserwowana cykliczność modelu;
- l) liczba klas i wymiarów ratingowych stosowanych przez instytucje w modelach prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania (PD), LGD i współczynnika konwersji;
- m) definicje współczynnika niewykonania zobowiązania i wskaźnika poprawy sytuacji stosowane przez instytucje;
- n) uwzględnienie lub nieuwzględnienie, stosownie do przypadku, procedur odzyskiwania, które są w toku, w szeregach czasowych stosowanych do kalibracji modeli LGD.

3. Jeżeli właściwe organy uznają, że informacje, o których mowa w ust. 1, są niewystarczające, aby pozwolić im wysnuć wnioski w odniesieniu do elementów wymienionych w ust. 2, niezwłocznie uzyskują od instytucji dodatkowe informacje, które uznają za konieczne, by sfinalizować swoją ocenę.

Decydując o zakresie dodatkowych informacji, które należy uzyskać, właściwe organy uwzględniają istotność i znaczenie odchylenia przyjętych przez instytucję parametrów i wymogów w zakresie funduszy własnych. Właściwe organy pozyskują dodatkowe informacje w sposób, jaki uznają za najwłaściwszy, w tym za pośrednictwem kwestionariuszy, wywiadów i doraźnych kontroli w siedzibie instytucji.

Artykuł 8

Standardy oceny metod wewnętrznych dla ryzyka kredytowego specyficznego dla portfela o niskim wskaźniku niewypłacalności

1. Przeprowadzając ocenę, o której mowa w art. 3 ust. 1, dotyczącą kontrahentów uwzględnionych w portfelach o niskim wskaźniku niewypłacalności, określonych we wzorze 101 w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/2070, właściwe organy oceniają, czy za różnice między wyliczonymi przez instytucję wymogami w zakresie funduszy własnych dla ryzyka kredytowego a wymogami wyliczonymi dla jej odpowiedników odpowiadają którekolwiek z poniższych czynników:
 - a) różna hierarchia uprzywilejowania kontrahentów uwzględnionych w próbach obejmujących portfele o niskim wskaźniku niewypłacalności lub różne poziomy PD przypisane każdej klasie;
 - b) konkretne rodzaje instrumentów, instrumenty stanowiące zabezpieczenie lub konkretna lokalizacja kontrahentów;
 - c) heterogeniczność PD, LGD, terminów zapadalności lub współczynników konwersji;
 - d) praktyki z zakresu zabezpieczenia;
 - e) stopień niezależności od nadawanych ratingów zewnętrznych oraz częstotliwość aktualizacji ratingów wewnętrznych.

2. Jeżeli instytucja klasyfikuje kontrahenta jako „nieobsługującego zobowiązania”, a inne instytucje klasyfikują go jako „obsługującego zobowiązanie”, lub odwrotnie, właściwe organy stosują do tego kontrahenta podejście, o którym mowa w ust. 1.

Artykuł 9

Ogólne standardy oceny metod wewnętrznych dla ryzyka rynkowego

1. Przeprowadzając ocenę, o której mowa w art. 3 ust. 1, właściwe organy korzystają przynajmniej z informacji dotyczących metod wewnętrznych stosowanych do portfeli wykorzystywanych na potrzeby analizy porównawczej przeprowadzanej do celów nadzorczych, które to informacje są zawarte, stosownie do przypadku, w następujących dokumentach:

- a) sprawozdanie EUNB, o którym mowa w art. 78 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2013/36/UE;
- b) sprawozdania instytucji z walidacji przeprowadzanej przez wyspecjalizowane niezależne podmioty, w momencie gdy model wewnętrzny opracowano po raz pierwszy oraz każdorazowo gdy w modelu wewnętrznym dokonywane są znaczące zmiany. Informacje te obejmują testy pozwalające wykazać, że wszelkie założenia przyjęte w metodach wewnętrznych są odpowiednie oraz nie prowadzą do niedoszacowania lub przeszacowania ryzyka, a także weryfikację historyczną opracowaną specjalnie z myślą o ryzyku i strukturach ich portfeli oraz wykorzystanie portfeli hipotetycznych, aby zapewnić, by metody wewnętrzne były w stanie uwzględnić szczególne aspekty strukturalne, które mogą wystąpić, takie jak istotne ryzyka bazowe i ryzyko koncentracji;
- c) zgłoszenia dotyczące liczby i uzasadnienia dziennych przekroczeń stwierdzonych w ramach weryfikacji historycznej, zaobserwowanych na przestrzeni poprzedniego roku, w oparciu o weryfikację historyczną hipotetycznych i rzeczywistych zmian wartości portfela;
- d) dokumentacja modeli, w tym podręczniki, dokumentacja dotycząca opracowania i kalibracji modelu oraz założenia metod wewnętrznych;
- e) sprawozdania z kontroli w siedzibie instytucji.

2. Przeprowadzając ocenę, o której mowa w art. 3 ust. 1, właściwe organy uwzględniają, w stosownych przypadkach, następujące elementy:

- a) wybór metodyki VaR stosowanej przez instytucję;
- b) zakres stosowania modelu oraz reprezentatywność portfeli odniesienia;
- c) uzasadnienie i powody uwzględnienia czynnika ryzyka w stosowanym przez instytucję modelu wyceny, lecz nie w jej modelu pomiaru ryzyka;
- d) zbiór uwzględnionych czynników ryzyka odpowiadających stopom procentowym w każdej walucie, w której instytucja utrzymuje pozycje bilansowe lub pozabilansowe wrażliwe na stopy procentowe;
- e) liczba segmentów terminów zapadalności, na które podzielono każdą krzywą dochodowości;
- f) metoda stosowana w celu uwzględnienia ryzyka niedoskonale skorelowanych przesunięć między różnymi krzywymi dochodowości;
- g) zbiór czynników ryzyka odpowiadających złotu i poszczególnym walutom obcym, w których denominowane są pozycje instytucji;
- h) liczba czynników ryzyka stosowanych w celu uwzględnienia ryzyka związanego z inwestowaniem w akcje;
- i) metoda stosowana do oceny ryzyka wynikającego z pozycji o mniejszej płynności oraz pozycji o ograniczonej przejrzystości cen w ramach realistycznych scenariuszy rynkowych;
- j) historyczna skuteczność wskaźników zastępczych stosowanych w modelu, ocena ich wpływu na mierniki ryzyka;
- k) długość szeregów czasowych stosowanych na potrzeby VaR;
- l) metoda stosowana do określenia okresu występowania warunków skrajnych dla sVaR, adekwatność wybranego okresu występowania warunków skrajnych dla portfeli odniesienia;
- m) metody stosowane w modelu pomiaru ryzyka w celu uwzględnienia nieliniowości w odniesieniu do opcji, szczególnie w przypadku gdy instytucja stosuje metody wykorzystujące przybliżenie w oparciu o wzór Taylora zamiast pełnej aktualizacji wyceny, oraz innych produktów, a także w celu uwzględnienia ryzyka korelacji i ryzyka bazowego;

- n) metody stosowane w celu uwzględnienia bazowego ryzyka rodzajowego oraz to, czy są one wrażliwe na istotne różnice idiosynkratyczne między podobnymi, ale nie identycznymi pozycjami;
 - o) metody stosowane w celu uwzględnienia ryzyka wystąpienia niekorzystnych zdarzeń;
 - p) w przypadku metody wewnętrznej dla dodatkowego ryzyka niewykonania zobowiązań i ryzyka migracji (IRC) – metody stosowane do określenia horyzontów płynnościowych według pozycji, a także PD, LGD i macierze przejścia stosowane na potrzeby symulacji, o której mowa w art. 374 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - q) w przypadku metody wewnętrznej w odniesieniu do transakcji korelacyjnych – metody stosowane w celu uwzględnienia rodzajów ryzyka, o których mowa w art. 377 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a także założenia korelacji między odpowiednimi modelowanymi czynnikami ryzyka.
3. Jeżeli właściwe organy uznają, że informacje, o których mowa w ust. 1, są niewystarczające, aby pozwolić im wysnuć wnioski w odniesieniu do elementów wymienionych w ust. 2, niezwłocznie uzyskują od instytucji dodatkowe informacje, które uznają za konieczne, by sfinalizować swoją ocenę.

Decydując o zakresie dodatkowych informacji, które należy uzyskać, właściwe organy uwzględniają istotność i znaczenie odchylenia przyjętych przez instytucję parametrów i wymogów w zakresie funduszy własnych. Właściwe organy pozyskują dodatkowe informacje w sposób, jaki uznają za najwłaściwszy, w tym za pośrednictwem kwestionariuszy, wywiadów i doraźnych kontroli w siedzibie instytucji.

Artykuł 10

Ocena różnic w wynikach stosowania metod wewnętrznych dla ryzyka rynkowego

1. Przeprowadzając ocenę, o której mowa w art. 3 ust. 1, dotyczącą metod pomiaru ryzyka rynkowego, właściwe organy stosują standardy określone w ust. 2–8.
2. Oceniając przyczyny różnic w wysokości wskaźnika VaR, właściwe organy uwzględniają oba z poniższych elementów:
 - a) wszelkie alternatywne ujednolicone wyliczenia VaR, które EUNB może udostępnić w swoim sprawozdaniu, o którym mowa w art. 78 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2013/36/UE, wykorzystujące dostępne dane na temat zysków i strat;
 - b) zaobserwowane zróżnicowanie wartości wskaźnika VaR zgłaszanych przez instytucje na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/2070.
3. W odniesieniu do instytucji stosujących symulację historyczną właściwe organy oceniają zmienność zaobserwowaną zarówno w alternatywnych ujednoliconych wyliczeniach VaR, jak i w wartościach wskaźnika VaR zgłaszanych przez instytucje, o których mowa w ust. 2, aby określić skutki różnych wariantów stosowanych przez te instytucje w ramach symulacji historycznej.
4. Właściwe organy oceniają występujące między instytucjami zróżnicowanie w odniesieniu do poszczególnych czynników ryzyka uwzględnianych w każdym niezagregowanym portfelu odniesienia, wykorzystując zaobserwowaną zmienność oraz zaobserwowaną korelację wektora zysku i strat podanego przez instytucje stosujące symulację historyczną do portfeli niezagregowanych.
5. Właściwe organy analizują stosowane przez instytucję modele VaR dla portfeli, które mogą wykazywać szeregi czasowe zysków i strat, które istotnie odbiegają od szeregów czasowych zysków i strat zaobserwowanych dla równorzędnych instytucji, jak wskazano w sprawozdaniu EUNB, o którym mowa w art. 78 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2013/36/UE, nawet jeśli ostateczny wymóg w zakresie funduszy własnych dla danego portfela jest podobny w kategoriach bezwzględnych do wymogu uzyskanego przez równorzędne instytucje.
6. Ponadto w odniesieniu do VaR, sVaR, IRC i modeli stosowanych do działalności z zakresu transakcji korelacyjnych właściwe organy oceniają wpływ czynników regulacyjnych stanowiących źródło zmienności, wykorzystując dane udostępnione przez EUNB w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 78 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2013/36/UE, grupując otrzymane wartości wskaźników według różnych wariantów modelowania.
7. Po ustaleniu przyczyn zmienności, której źródłem są różne warianty regulacyjne, właściwe organy oceniają, czy za pozostałą zmienność i niedoszacowanie wymogów w zakresie funduszy własnych odpowiedzialny jest co najmniej jeden z poniższych czynników:
 - a) błędne przesądzenia dotyczące pozycji lub obecnych czynników ryzyka;

- b) niekompletne wdrożenie modelu;
- c) nieuwzględnione czynniki ryzyka;
- d) różnice w kalibracji lub szeregu danych stosowanych do symulacji modelu;
- e) dodatkowe czynniki ryzyka uwzględnione w modelu;
- f) zastosowane alternatywne założenia modelu;
- g) różnice możliwe do przypisania metodzie stosowanej przez instytucję.

8. Właściwe organy porównują wyniki uzyskane dla portfeli, które różnią się między sobą jedynie konkretnym czynnikiem ryzyka, aby ustalić, czy instytucje uwzględniły ten czynnik ryzyka w swoich modelach wewnętrznych w sposób spójny z podobnymi instytucjami.

Artykuł 11

Ocena poziomu funduszy własnych w odniesieniu do metod wewnętrznych dla ryzyka rynkowego

1. Oceniając poziom funduszy własnych każdej instytucji, właściwe organy uwzględniają oba z następujących elementów:

- a) poziom funduszy własnych dla portfeli niezagregowanych;
- b) wpływ korzyści z dywersyfikacji uwzględnianych przez każdą instytucję w portfelach zagregowanych, porównując łączną wysokość funduszy własnych dla portfeli niezagregowanych, o których mowa w lit. a), z poziomem funduszy własnych dla portfela zagregowanego, jak podano w sprawozdaniu EUNB, o którym mowa w art. 78 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2013/36/UE.

2. Oceniając poziom funduszy własnych dla poszczególnych instytucji, właściwe organy uwzględniają również oba z następujących elementów:

- a) wpływ narzutów nadzorczych;
- b) wpływ działań organów nadzoru nieuwzględnionych w danych gromadzonych przez EUNB.

Artykuł 12

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 października 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/181
z dnia 27 stycznia 2017 r.
dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 57 ust. 4 i art. 58 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽²⁾, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2, na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3 tej tabeli.
- (4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana odnośnie do towaru, o którym mowa w niniejszym rozporządzeniu, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez osobę, której udzielono tej informacji, przez pewien okres, zgodnie z art. 34 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013. Okres ten powinien wynosić trzy miesiące.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 34 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 stycznia 2017 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Stephen QUEST
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej*

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>Pojedyncza półka ze szkła przedstawiana ze wspornikami z metalu do mocowania jej do ściany.</p> <p>Szklana półka składa się z przezroczystej szklanej płyty o wymiarach w przybliżeniu 60 cm × 13,5 cm × 0,7 cm o nieregularnym kształcie, z obrobionymi krawędziami (przednia krawędź ma kształt łuku) oraz dwóch uchwytów ze stopu miedzi i cynku (mosiądzu), pokrytego niklem i chromem. Szklana płyta posiada dwa otwory do mocowania na uchwytach.</p> <p>Produkt jest przedstawiany jako niezmontowany, razem ze śrubami i kołkami do mocowania, zapakowany w kartonowe pudełko.</p> <p>Zob. ilustracja (*).</p>	9403 89 00	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1, 3 b) i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej (CN), uwagę 2 a) do działu 94 oraz brzmienie kodów CN 9403 i 9403 89 00.</p> <p>Artykuł jest używany do wyposażania pomieszczeń, na przykład, w mieszkaniach prywatnych. Zatem jest to mebel w rozumieniu pozycji 9403. Zgodnie z uwagą 2 a) do działu 94 pozycja ta obejmuje pojedyncze półki przedstawiane ze wspornikami do mocowania ich do ściany. Wyklucza się zatem klasyfikację do pozycji 7020 jako pozostałe artykuły ze szkła.</p> <p>Półka ze szkła nadaje artykułowi zasadniczy charakter. Uchwyty z metalu, śruby i kołki służą jedynie do mocowania półki ze szkła do ściany. Wyklucza się zatem klasyfikację do kodu CN 9403 20 80 jako pozostałe meble metalowe.</p> <p>Artykuł należy zatem klasyfikować do kodu CN 9403 89 00 jako pozostałe meble.</p>

(*) Ilustracja ma charakter wyłącznie informacyjny.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/182
z dnia 27 stycznia 2017 r.
dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 57 ust. 4 i art. 58 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽²⁾, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej, bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł, towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2, na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3 tej tabeli.
- (4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana odnośnie do towarów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez osobę, której udzielono tej informacji, przez pewien okres, zgodnie z art. 34 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013. Okres ten powinien wynosić trzy miesiące.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 34 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 stycznia 2017 r.

*W imieniu Komisji
za Przewodniczącego,
Stephen QUEST
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej*

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>Artykuły (tak zwane „podkładki pod kciuk do kontrolera konsoli do gier”) o wymiarach: w przybliżeniu 20 mm średnicy oraz 6 mm wysokości, wykonane z elastycznego silikonu (tworzywa sztucznego), o powierzchni antypoślizgowej. Są one wyposażone w samoprzylepną płytkę aluminiową, przyciętą do kształtu drążka.</p> <p>Podkładki te stosowane są jako nasadki na drążki sterowe kontrolera konsoli do gier.</p> <p>Podkładki pod kciuk mają na celu zabezpieczenie kontrolera do gier przed potem, zużyciem oraz uszkodzeniem spowodowanym intensywnym użytkowaniem, jak również (dzięki powierzchni antypoślizgowej) zapobieganie ześlizgiwaniu się palców z kontrolera.</p> <p>Zob. ilustracja (*)</p>	3926 90 97	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej oraz brzmienie kodów CN 3926, 3926 90 i 3926 90 97.</p> <p>„Podkładki pod kciuk” poprawiają jedynie działanie kontrolera do gier. Zatem ani nie przystosowują one kontrolera do gier do poszczególnych operacji ani do zwiększenia zakresu jego czynności, ani do wykonywania specjalnej funkcji podrzędnej względem głównej funkcji kontrolera do gier lub konsoli do gier (zob. sprawa C-152/10 Unomedical ECLI:EU:C:2011:402, pkt 13, 29 i 38).</p> <p>Wyklucza się zatem klasyfikację do pozycji 9504 jako akcesorium do konsoli i urządzeń do gier wideo.</p> <p>W związku z tym artykuł należy klasyfikować zgodnie z jego materiałem składowym (tworzywa sztuczne) do kodu CN 3926 90 97 jako pozostałe artykuły z tworzyw sztucznych.</p>

(*) Ilustracja ma charakter wyłącznie informacyjny.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/183
z dnia 27 stycznia 2017 r.
dotyczące klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 57 ust. 4 i art. 58 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia jednolitego stosowania Nomenklatury scalonej, stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽²⁾, konieczne jest przyjęcie środków dotyczących klasyfikacji towaru określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ustanowiono Ogólne reguły interpretacji Nomenklatury scalonej. Reguły te stosuje się także do każdej innej nomenklatury, która jest w całości lub w części oparta na Nomenklaturze scalonej bądź która dodaje do niej jakikolwiek dodatkowy podpodział i która została ustanowiona szczególnymi przepisami unijnymi, w celu stosowania środków taryfowych i innych środków odnoszących się do obrotu towarowego.
- (3) Stosownie do wymienionych wyżej ogólnych reguł towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku należy klasyfikować do kodu CN wskazanego w kolumnie 2, na mocy uzasadnień określonych w kolumnie 3 tej tabeli.
- (4) Należy zagwarantować, aby wiążąca informacja taryfowa wydana odnośnie do towarów, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, mogła być nadal przywoływana przez osobę, której udzielono tej informacji, przez pewien okres, zgodnie z art. 34 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013. Okres ten powinien wynosić trzy miesiące.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Towar opisany w kolumnie 1 tabeli zamieszczonej w załączniku klasyfikuje się w Nomenklaturze scalonej do kodu CN wskazanego w kolumnie 2 tej tabeli.

Artykuł 2

Wiążąca informacja taryfowa, która nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem, może być nadal przywoływana przez okres trzech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 34 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 stycznia 2017 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Stephen QUEST
Dyrektor Generalny
Dyrekcja Generalna ds. Podatków i Unii Celnej*

ZAŁĄCZNIK

Opis towarów	Klasyfikacja (kod CN)	Uzasadnienie
(1)	(2)	(3)
<p>Artykuł (tak zwana „mata typu puzzle tatami”) wykonany z EVA (etylenu-octanu winylu) w postaci płyt 100 cm × 100 cm z powierzchnią antypoślizgową oraz o grubości w przybliżeniu 3 cm. Płyty posiadają zazębiający się system łączenia oparty na zasadzie puzzli, które są układane stabilnie na innej powierzchni i w ten sposób tworzą matę.</p> <p>Artykuł jest zaprojektowany do pochłaniania wstrząsów wywołanych w trakcie różnych aktywności sportowych (na przykład jogi, gimnastyki lub sztuk walki) dzięki strukturze komórkowej maty, która ma chronić ciało. „Mata typu puzzle tatami” jest także przeznaczona do użycia jako izolator hałasu, ciepła i wilgoci. Służy zatem jako ochrona przed uszkodzeniem przykrytej nią powierzchni oraz jako ochrona dla osób wykonujących różne inne czynności, na przykład przeznaczona do użycia w żłobkach lub przez artystów.</p> <p>Zob. ilustracja (*).</p>	3918 90 00	<p>Klasyfikacja wyznaczona jest przez reguły 1 i 6 Ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej oraz brzmienie kodów CN 3918 i 3918 90 00.</p> <p>Wyklucza się klasyfikację do pozycji 9506 jako artykuły i sprzęt do ogólnych ćwiczeń fizycznych, gimnastycznych, lekkoatletycznych, do pozostałych sportów lub do gier na świeżym powietrzu, gdyż niezmontowane pokrycie podłogowe z tworzywa sztucznego nie służy wyłącznie do uprawiania sportu, ale także do zabezpieczenia powierzchni i ochrony osób wykonujących inne czynności.</p> <p>W związku z tym artykuł należy klasyfikować zgodnie z jego materiałem składowym (tworzywo sztuczne).</p> <p>Należy go zatem klasyfikować jako pokrycia podłogowe z tworzyw sztucznych do kodu CN 3918 90 00.</p>

(*) Ilustracja ma charakter wyłącznie informacyjny.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/184**z dnia 1 lutego 2017 r.****zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1210/2003 dotyczące niektórych szczególnych ograniczeń w stosunkach gospodarczych i finansowych z Irakiem**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1210/2003 z dnia 7 lipca 2003 r. dotyczące niektórych szczególnych ograniczeń w stosunkach gospodarczych i finansowych z Irakiem oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2465/96 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 1210/2003 zawiera wykaz instytucji publicznych, korporacji i agend oraz osób fizycznych i prawnych, organów i podmiotów byłego rządu Iraku objętych zamrożeniem funduszy i zasobów gospodarczych znajdujących się poza Irakiem w dniu 22 maja 2003 r. zgodnie z tym rozporządzeniem.
- (2) Dnia 26 stycznia 2017 r. Komitet ds. Sankcji Rady Bezpieczeństwa ONZ podjął decyzję o wykreśleniu jednej pozycji z wykazu osób lub podmiotów, względem których należy stosować zamrożenie funduszy i zasobów gospodarczych.
- (3) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 1210/2003,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1210/2003 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 lutego 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
p.o. Szefa Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 8.7.2003, s. 6.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1210/2003 skreśla się wpis w brzmieniu:

„13. AMANAT AL-ASIMA. Adres: P.O. Box 11151, Masarif, near Baghdad Muhafadha, Al-Kishia, Baghdad, Iraq.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2017/185**z dnia 2 lutego 2017 r.****ustanawiające środki przejściowe dotyczące stosowania niektórych przepisów rozporządzeń (WE) nr 853/2004 i (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 akapit pierwszy,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽²⁾, w szczególności jego art. 16 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniach (WE) nr 853/2004 i (WE) nr 854/2004 przewidziano istotne zmiany w zasadach i procedurach, których muszą przestrzegać podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze i właściwe organy państw członkowskich. Ponieważ stosowanie niektórych z tych zasad i procedur ze skutkiem natychmiastowym spowodowałoby w pewnych przypadkach trudności natury praktycznej, konieczne było przyjęcie środków przejściowych.
- (2) W sprawozdaniu Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 28 lipca 2009 r. w sprawie doświadczeń uzyskanych wskutek stosowania rozporządzeń dotyczących higieny (WE) nr 852/2004, (WE) nr 853/2004 oraz (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ („sprawozdanie”) przedstawiono oparte na faktach streszczenie uzyskanych doświadczeń, w tym napotkanych trudności – w latach 2006, 2007 i 2008 – przez wszystkie strony zaangażowane we wdrażanie tychże rozporządzeń.
- (3) W sprawozdaniu uwzględniono informacje zwrotne na temat doświadczeń związanych ze stosowaniem środków przejściowych ustanowionych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2076/2005 ⁽⁴⁾. W sprawozdaniu wspomniano również o trudnościach odnotowanych w związku z lokalnym zaopatrzeniem w małe ilości pewnych produktów spożywczych oraz stwierdzono potrzebę bardziej precyzyjnego uregulowania warunków przywozu w przypadkach, w których zastosowanie mają przepisy krajowe dotyczące przywozu wobec braku przepisów ustanowionych na poziomie Unii; zaznaczono także, że sytuacje kryzysowe powstałe w związku z przywożoną żywnością zawierającą zarówno produkty pochodzenia roślinnego, jak i przetworzone produkty pochodzenia zwierzęcego (produkty złożone), potwierdziły potrzebę zwiększonej kontroli takich produktów.
- (4) Rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1079/2013 ⁽⁵⁾ ustanowiono środki przejściowe na okres przejściowy wpływający z dniem 31 grudnia 2016 r., aby umożliwić sprawne przejście do pełnego wdrożenia nowych zasad i procedur. Czas trwania okresu przejściowego został ustalony z uwzględnieniem przeglądu ram prawnych dotyczących higieny określonych w rozporządzeniach (WE) nr 853/2004 i (WE) nr 854/2004.
- (5) Ponadto w oparciu o informacje zgromadzone podczas ostatnich audytów przeprowadzonych przez inspektorów z Dyrekcji Generalnej Komisji ds. Zdrowia i Bezpieczeństwa Żywności oraz pochodzące od właściwych organów w państwach członkowskich i z odpowiednich sektorów unijnego przemysłu spożywczego konieczne jest utrzymanie niektórych środków przejściowych ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 1079/2013 do czasu wprowadzenia stałych wymagań wskazanych w preambule do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55.

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206.

⁽³⁾ COM(2009) 403 final.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2076/2005 z dnia 5 grudnia 2005 r. ustanawiające środki przejściowe do celów wdrożenia rozporządzeń (WE) nr 853/2004, (WE) nr 854/2004 oraz (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniające rozporządzenia (WE) nr 853/2004 oraz (WE) nr 854/2004 (Dz.U. L 338 z 22.12.2005, s. 83).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1079/2013 z dnia 31 października 2013 r. ustanawiające środki przejściowe dotyczące stosowania rozporządzeń (WE) nr 853/2004 i (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 292 z 1.11.2013, s. 10).

- (6) W rozporządzeniu (WE) nr 853/2004 wyłączono z jego zakresu stosowania bezpośrednio dostawy małych ilości mięsa z drobiu lub zajęczaków poddanych ubojowi w gospodarstwie rolnym, dokonywane przez producenta do konsumenta końcowego lub lokalnego zakładu detalicznego bezpośrednio dostarczającego przedmiotowe mięso w formie mięsa świeżego konsumentowi końcowemu. Ograniczenie tego przepisu do mięsa świeżego powodowałoby nałożenie dodatkowych obciążeń na małych producentów. W związku z tym rozporządzenie Komisji (UE) nr 1079/2013 przewiduje, pod pewnymi warunkami, odstępstwo od stosowania rozporządzenia (WE) nr 853/2004 w odniesieniu do bezpośrednich dostaw takich towarów, nie ograniczając ich do świeżego mięsa. Należy utrzymać wspomniane wyłączenie podczas dodatkowego okresu przejściowego przewidzianego w niniejszym rozporządzeniu, na czas gdy rozpatrywana jest możliwość wprowadzenia stałego odstępstwa.
- (7) W rozporządzeniach (WE) nr 853/2004 i (WE) nr 854/2004 ustanowiono pewne przepisy dotyczące przywozu do Unii produktów pochodzenia zwierzęcego i produktów złożonych. W rozporządzeniu (UE) nr 1079/2013 przewidziano środki przejściowe stanowiące odstępstwo od niektórych z tych przepisów w odniesieniu do pewnych produktów złożonych, dla których wymogi w zakresie zdrowia publicznego dotyczące przywozu do Unii nie zostały jeszcze ustanowione na poziomie Unii, np. w odniesieniu do produktów złożonych innych niż produkty, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 3 rozporządzenia Komisji (UE) nr 28/2012⁽¹⁾.
- (8) Wkrótce spodziewane jest przyjęcie w zwykłej procedurze ustawodawczej wniosku Komisji dotyczącego rozporządzenia w sprawie kontroli urzędowych w obszarze łańcucha rolno-spożywczego. Gdy rozporządzenie to zostanie przyjęte i zacznie być stosowane, stanowić będzie podstawę prawną dla dostosowanego do ryzyka podejścia do kontroli produktów złożonych przy przywozie. Należy przewidzieć odstępstwa podczas dodatkowego okresu przejściowego wynoszącego cztery lata, do czasu gdy nastąpi spodziewane rozpoczęcie stosowania nowego rozporządzenia.
- (9) W rozporządzeniach (WE) nr 853/2004 i (WE) nr 854/2004 zezwala się na przywóz żywności pochodzenia zwierzęcego z zakładów poddających obróbce produkty pochodzenia zwierzęcego, dla których w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004 nie określono żadnych szczegółowych wymogów, o ile nie ustalono zharmonizowanego wykazu zatwierdzonych państw niebędących członkami UE i nie ustanowiono wspólnego wzoru świadectwa przywozowego. Potrzeba więcej czasu na konsultacje z zainteresowanymi stronami oraz właściwymi organami państw członkowskich i państw nienależących do UE, ze względu na możliwy wpływ, jaki ustalenie wspomnianego wykazu i ustanowienie wzoru świadectwa przywozowego mogą wywrzeć na przywóz takiej żywności.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się środki przejściowe dotyczące stosowania niektórych przepisów rozporządzeń (WE) nr 853/2004 i (WE) nr 854/2004 w okresie przejściowym od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

Artykuł 2

Odstępstwo dotyczące bezpośrednich dostaw małych ilości mięsa z drobiu i zajęczaków

Na zasadzie odstępstwa od art. 1 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 853/2004 przepisów ustanowionych w tym rozporządzeniu nie stosuje się do bezpośrednich dostaw małych ilości mięsa z drobiu lub zajęczaków poddanych ubojowi w gospodarstwie rolnym, a następnie dostarczanych przez producenta konsumentom końcowym lub do lokalnych punktów sprzedaży detalicznej bezpośrednio zaopatrujących konsumentów końcowych.

Artykuł 3

Odstępstwo dotyczące wymogów w zakresie zdrowia publicznego dotyczących przywozu produktów pochodzenia zwierzęcego i żywności zawierającej zarówno produkty pochodzenia roślinnego, jak i przetworzone produkty pochodzenia zwierzęcego

1. Art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 nie ma zastosowania do przywozu produktów pochodzenia zwierzęcego, w odniesieniu do których nie ustanowiono zharmonizowanych wymogów w zakresie zdrowia publicznego dotyczących ich przywozu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 28/2012 z dnia 11 stycznia 2012 r. ustanawiające wymogi dotyczące świadectw przy przywozie do Unii oraz przy transzycie przez jej terytorium niektórych produktów złożonych oraz zmieniające decyzję 2007/275/WE i rozporządzenie (WE) nr 1162/2009 (Dz.U. L 12 z 14.1.2012, s. 1).

Przywóz takich produktów musi odpowiadać wymogom w zakresie zdrowia publicznego obowiązującym przy przywozie w państwie członkowskim przywozu.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 6 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze sprowadzające żywność zawierającą zarówno produkty pochodzenia roślinnego, jak i przetworzone produkty pochodzenia zwierzęcego, inne niż produkty, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 3 rozporządzenia (UE) nr 28/2012, są zwolnione z wymogów, o których mowa w art. 6 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

Przywóz takich produktów musi odpowiadać wymogom w zakresie zdrowia publicznego obowiązującym przy przywozie w państwie członkowskim przywozu.

Artykuł 4

Odstępstwo dotyczące procedur w zakresie zdrowia publicznego odnoszących się do przywozu produktów pochodzenia zwierzęcego

Rozdział III rozporządzenia (WE) nr 854/2004 nie ma zastosowania do przywozu produktów pochodzenia zwierzęcego, w odniesieniu do których nie ustanowiono zharmonizowanych wymogów w zakresie zdrowia publicznego dotyczących ich przywozu.

Przywóz takich produktów musi odpowiadać wymogom w zakresie zdrowia publicznego obowiązującym przy przywozie w państwie członkowskim przywozu.

Artykuł 5

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 lutego 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/186**z dnia 2 lutego 2017 r.****ustanawiające szczególne warunki mające zastosowanie do wprowadzania do Unii przesyłek z niektórych państw trzecich w związku z zanieczyszczeniem mikrobiologicznym i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 669/2009****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiające ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołujące Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiające procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 53 ust. 1 lit. b) ppkt (ii),uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt ⁽²⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 53 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 przewidziano możliwość przyjęcia odpowiednich unijnych środków nadzwyczajnych dotyczących środka spożywczego przywożonego z państwa trzeciego, w celu ochrony zdrowia ludzkiego, zdrowia zwierząt i środowiska, jeżeli jest ewidentne, że istnieje poważne ryzyko, któremu nie można wystarczająco zapobiec za pomocą środków wprowadzonych indywidualnie przez państwa członkowskie.
- (2) W art. 11 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 wymaga się, aby środki spożywcze przywożone do Unii w celu wprowadzenia na rynek w Unii były zgodne z wymogami prawa żywnościowego lub warunkami uznanymi przez Unię za przynajmniej im odpowiadające, bądź w przypadku gdy istnieją konkretne umowy między Unią i krajem wywozu, były zgodne z wymogami zawartymi w tych umowach.
- (3) Rozporządzeniem (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ ustanowiono ogólne przepisy w sprawie higieny środków spożywczych dotyczące podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze.
- (4) W art. 11 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 określono wymogi w zakresie metod pobierania próbek i analizy, stosowanych w kontekście kontroli urzędowych.
- (5) W art. 14 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 przewidziano, że niebezpieczne produkty spożywcze nie mogą być wprowadzane do obrotu. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 właściwe organy powinny weryfikować przestrzeganie prawodawstwa Unii przez podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze.
- (6) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 669/2009 ⁽⁴⁾ ustanowiono przepisy dotyczące zwiększonego poziomu kontroli urzędowych przywozu niektórych rodzajów pasz i żywności nie pochodzących od zwierząt, wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia.
- (7) Przez wiele lat częstotliwość występowania niezgodności z kryteriami bezpieczeństwa mikrobiologicznego w przypadku nasion sezamu („*nasiona Sesamum*”) i liści betelu („*Piper betle L.*”) z Indii była wysoka. W związku z tym w 2014 r. zwiększono częstotliwość urzędowych kontroli przywozu tych środków spożywczych w odniesieniu do występowania w nich bakterii *Salmonella* spp. Mimo to te nasilone kontrole potwierdziły wysoką częstotliwość występowania niezgodności tych środków spożywczych z kryteriami bezpieczeństwa mikrobiologicznego w związku z występowaniem bakterii *Salmonella* spp. Przywóz tych środków spożywczych stanowi zatem poważne zagrożenie dla zdrowia publicznego w Unii i dlatego konieczne jest przyjęcie unijnych środków nadzwyczajnych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 1).⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 669/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwiększonego poziomu kontroli urzędowych przywozu niektórych rodzajów pasz i żywności nie pochodzących od zwierząt i zmieniające decyzję 2006/504/WE (Dz.U. L 194 z 25.7.2009, s. 11).

- (8) W celu ochrony zdrowia ludzi w Unii konieczne jest udzielenie przez właściwe organy krajów wywozu gwarancji, że dane środki spożywcze zostały wyprodukowane zgodnie z przepisami dotyczącymi higieny określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 852/2004. W celu zapewnienia zharmonizowanego wykonywania kontroli przywozu w całej Unii, wszystkim przesyłkom takich środków spożywczych powinny towarzyszyć: świadectwo zdrowia podpisane przez właściwe władze krajów wywozu oraz wyniki badań analitycznych gwarantujących, że pobrano z nich próbki i zbadano je z satysfakcjonującym wynikiem na obecność mikrobiologicznych czynników chorobotwórczych.
- (9) W art. 6 rozporządzenia (WE) nr 669/2009 na podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze odpowiedzialne za przesyłki nakłada się obowiązek wcześniejszego powiadomienia o przybyciu takich przesyłek do wyznaczonego miejsca wprowadzenia (DPE), jak również o rodzaju tych przesyłek.
- (10) W art. 8 rozporządzenia (WE) nr 669/2009 ustanawia się wymóg odnośnie do zwiększonego poziomu kontroli urzędowych, aby kontrole te obejmowały kontrole dokumentacji, kontrole identyfikacyjne oraz kontrole bezpośrednie. Kontrole dokumentacji w odniesieniu do wszystkich przesyłek należy przeprowadzać bez zbędnej zwłoki – w ciągu dwóch dni roboczych od ich przybycia do DPE – a kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie, łącznie z badaniami laboratoryjnymi – z częstotliwością określoną w załączniku I do powyższego rozporządzenia.
- (11) Aby zapewnić skuteczną organizację kontroli przywozu oraz ich harmonizację na poziomie UE w odniesieniu do obecności patogenów mikrobiologicznych w niektórych środkach spożywczych z niektórych państw trzecich, dla takich środków spożywczych należy określić szczególne warunki przywozu. Dla jasności prawnej należy włączyć wszelkie środki spożywcze z państw trzecich, która podlega szczególnym warunkom ze względu na zagrożenia mikrobiologiczne, do jednego rozporządzenia. Zatem przepisy dotyczące liści betelu z Indii określone w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 2016/166⁽¹⁾ należy dodać do niniejszego rozporządzenia, a rozporządzenie (WE) nr 669/2009 należy odpowiednio zmienić.
- (12) Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/166 powinno zostać uchylone i równocześnie zastąpione przez bardziej ogólne rozporządzenie ustanawiające przepisy dotyczące przywozu niektórych rodzajów środków spożywczych z niektórych państw trzecich w związku z zanieczyszczeniem mikrobiologicznym.
- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do środków spożywczych wymienionych w załączniku I.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje ustanowione w art. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002, w art. 2 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 oraz w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 669/2009.

Artykuł 3

Wprowadzanie do Unii

Podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze zapewnia spełnienie następujących warunków:

- a) przesyłki środków spożywczych, o których mowa w załączniku I („środki spożywcze”), są wprowadzane do Unii wyłącznie zgodnie z procedurami określonymi w niniejszym rozporządzeniu;
- b) przesyłki środków spożywczych są wprowadzane do Unii wyłącznie przez wyznaczone miejsca wprowadzenia („DPE”).

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/166 z dnia 8 lutego 2016 r. w sprawie ustanowienia szczegółowych warunków mających zastosowanie do przywozu z Indii środków spożywczych zawierających liście pieprzu betelowego („Piper betle”) lub składających się z tychże liści, oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 669/2009 (Dz.U. L 32 z 9.2.2016, s. 143).

Artykuł 4

Wyniki pobierania i analizy próbek dołączone do przesyłki

1. Do każdej przesyłki środków spożywczych dołącza się wyniki przeprowadzonego przez właściwy organ państwa trzeciego wysyłki pobierania próbek oraz ich analizy, weryfikujących brak zagrożenia określonego w załączniku I.
2. Pobieranie i analizę próbek, o których mowa w ust. 1, wykonuje się zgodnie z rozdziałem III „Pobieranie próbek i analiza” tytułu II rozporządzenia (WE) nr 882/2004. W szczególności próbki pobiera się zgodnie z odpowiednimi normami ISO (Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej) oraz wytycznymi Kodeksu Żywnościowego, które stosuje się jako dokumenty referencyjne, a analizę w kierunku bakterii *Salmonella* przeprowadza się zgodnie z metodą referencyjną EN/ISO 6579 (najnowsza wersja metody wykrywania) lub z metodą poddaną walidacji w odniesieniu do powyższej metody referencyjnej zgodnie z protokołem zawartym w normie EN/ISO 16140 lub z innymi podobnymi protokołami uznanymi na poziomie międzynarodowym.

Artykuł 5

Świadectwo zdrowia

1. Przesyłkom środków spożywczych wymienionych w załączniku I towarzyszy świadectwo zdrowia zgodne ze wzorem określonym w załączniku III.
2. Świadectwo zdrowia podpisuje i opatruje pieczęcią upoważniony przedstawiciel właściwego organu państwa trzeciego wysyłki.
3. Świadectwo zdrowia wraz z załącznikami sporządza się w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym znajduje się DPE. Państwo członkowskie, w którym znajduje się DPE, może jednak wyrazić zgodę na sporządzenie świadectwa zdrowia w innym języku urzędowym Unii.
4. Świadectwo zdrowia jest ważne przez okres czterech miesięcy od daty wystawienia, lecz nie dłużej niż przez sześć miesięcy od daty ostatniej laboratoryjnej analizy mikrobiologicznej.

Artykuł 6

Oznakowanie

Każda przesyłka środków spożywczych jest oznakowana kodem identyfikacyjnym (kod przesyłki), który odpowiada kodowi identyfikacyjnemu podanemu w wynikach pobierania i analizy próbek, o których mowa w art. 4, oraz w świadectwie zdrowia, o którym mowa w art. 5. Wspomniany kod identyfikacyjny umieszcza się na każdym pojedynczym worku lub innym rodzaju opakowania wchodzącego w skład przesyłki.

Artykuł 7

Wcześniejsze powiadomienie o przesyłkach

1. Podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze lub ich przedstawiciele odpowiednio wcześniej powiadamiają właściwy organ w DPE o planowanej dacie i godzinie fizycznego przybycia przesyłek środków spożywczych.
2. W celu dokonania wcześniejszego powiadomienia podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze lub ich przedstawiciele wypełniają część I wspólnotowego dokumentu wejścia („CED”) i przekazują ten dokument właściwemu organowi w DPE przynajmniej na jeden dzień roboczy przed fizycznym przybyciem przesyłki.
3. W celu wypełnienia CED podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze lub ich przedstawiciele uwzględniają wskazówki dotyczące CED zawarte w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 669/2009.
4. CED sporządza się w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym znajduje się DPE. Państwo członkowskie, w którym znajduje się DPE, może jednak wyrazić zgodę na sporządzenie CED w innym języku urzędowym Unii.

Artykuł 8

Kontrole urzędowe

1. Właściwy organ w DPE przeprowadza kontrole dokumentacji w odniesieniu do każdej przesyłki środków spożywczych w celu sprawdzenia zgodności z wymogami określonymi w art. 4 i 5.
2. Kontrole identyfikacyjne i bezpośrednie środków spożywczych przeprowadza się zgodnie z art. 8, 9 i 19 rozporządzenia (WE) nr 669/2009 z częstotliwością określoną w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.
3. Jeśli przesyłce środków spożywczych nie towarzyszą wyniki pobierania i analizy próbek, o których mowa w art. 4, oraz świadectwo zdrowia, o którym mowa w art. 5, lub jeśli takie wyniki lub świadectwo zdrowia nie są zgodne z wymogami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu, przesyłka nie może zostać przywieziona do Unii i musi zostać odesłana do kraju pochodzenia lub zniszczona.
4. Po zakończeniu kontroli identyfikacyjnych i bezpośrednich właściwe organy:
 - a) wypełniają odpowiednie pozycje w części II CED;
 - b) dołączają wyniki czynności pobierania i analizy próbek, przeprowadzanych zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu;
 - c) podają w CED numer referencyjny CED;
 - d) opatrują CED pieczęcią i podpisem;
 - e) sporządzają oraz zachowują kopię CED opatrzonego pieczęcią i podpisem.
5. Oryginały CED i świadectwo zdrowia, o którym mowa w art. 5, oraz wyniki pobierania i analizy próbek, o których mowa w art. 4, towarzyszą przesyłce podczas transportu do momentu dopuszczenia jej do obrotu. W przypadku zezwolenia na dalszy transport przesyłek w oczekiwaniu na wyniki kontroli bezpośrednich wydaje się poświadczoną kopię oryginału CED. W przypadku wydania zezwolenia właściwy organ w DPE informuje o tym właściwy organ miejsca przeznaczenia i podejmuje odpowiednie środki w celu zapewnienia, by przesyłka znajdowała się pod stałą kontrolą właściwego organu i nie było możliwości nieuprawnionej manipulacji w oczekiwaniu na wyniki kontroli bezpośrednich.

Artykuł 9

Podział przesyłki

1. Przesyłek nie można dzielić do czasu zakończenia wszystkich kontroli i wypełnienia CED w całości przez właściwe organy w DPE, jak przewidziano w art. 8.
2. W przypadku późniejszego podziału przesyłki każdej jej części towarzyszy podczas transportu i do czasu dopuszczenia przesyłki do swobodnego obrotu poświadczona kopia CED.

Artykuł 10

Dopuszczenie do obrotu

Dopuszczenie do obrotu przesyłek środków spożywczych wymienionych w załączniku I jest możliwe, pod warunkiem że podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze lub ich przedstawiciele przedstawiają organom celnym (fizycznie lub w formie elektronicznej) CED należycie wypełniony przez właściwy organ w DPE po przeprowadzeniu wszystkich kontroli urzędowych i po stwierdzeniu korzystnych wyników kontroli bezpośrednich, o ile takie kontrole są wymagane. Organy celne dopuszczają przesyłkę do obrotu wyłącznie pod warunkiem że pozytywna decyzja właściwego organu jest potwierdzona w polu II.14 i podpisana w polu II.21 CED.

*Artykuł 11***Niezgodność z przepisami**

Jeżeli podczas kontroli urzędowych stwierdzona zostanie niezgodność z właściwymi przepisami rozporządzenia (WE) nr 852/2004, właściwy organ w DPE wypełnia część III CED i podejmuje działania określone w art. 19, 20 i 21 rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

*Artykuł 12***Sprawozdania**

Państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie ze wszystkich wyników analitycznych dotyczących przesyłek środków spożywczych na podstawie art. 8 niniejszego rozporządzenia.

Sprawozdanie takie obejmuje okres sześciu miesięcy i jest przekazywane dwa razy w roku do końca miesiąca następującego po zakończeniu każdego półrocza.

Sprawozdanie zawiera następujące informacje:

- a) liczba wprowadzonych przesyłek, w tym ich wielkość przedstawiona jako waga netto, oraz kraj pochodzenia każdej przesyłki;
- b) liczba przesyłek, z których pobrano próbki do analizy;
- c) wyniki kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich, o których mowa w art. 8 ust. 2.

*Artykuł 13***Koszty**

Wszelkie koszty poniesione w związku z kontrolami urzędowymi przewidzianymi w art. 8, w tym koszty pobierania próbek, analizy, przechowywania i wszelkich środków podjętych w następstwie niezgodności z przepisami, o której mowa w art. 11, ponosi podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze.

*Artykuł 14***Środki przejściowe**

Państwa członkowskie zezwalają na wprowadzanie przesyłek środków spożywczych, które opuściły państwo trzecie wysyłki przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, bez świadectwa zdrowia, o którym mowa w art. 5, i bez wyników pobierania i analizy próbek, o których mowa w art. 4.

*Artykuł 15***Uchylenie**

Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/166 traci moc.

*Artykuł 16***Zmiana w rozporządzeniu (WE) nr 669/2009**

W rozporządzeniu (WE) nr 669/2009 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem IV do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 17***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 lutego 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz żywności, o której mowa w art. 1

Żywność (zamierzone przeznaczenie)	Kod CN ⁽¹⁾	Podpozycja TARIC	Państwo pochodzenia	Zagrożenie
Nasiona sezamu (nasiona <i>Sesamum</i>) (Żywność – świeża lub schłodzona)	1207 40 90		Indie (IN)	<i>Salmonella</i>
Liście betelu (<i>Piper betle</i> L.) (Żywność)	ex 1404 90 00	10	Indie (IN)	<i>Salmonella</i>

⁽¹⁾ Jeżeli tylko niektóre produkty w ramach danego kodu CN muszą zostać poddane kontroli, a w nomenklaturze towarów w ramach tego kodu nie wyróżniono żadnych podziałów, kod CN jest oznaczony „ex”.

ZAŁĄCZNIK II

Częstotliwość kontroli identyfikacyjnych i kontroli bezpośrednich żywności, o której mowa w art. 1, w wyznaczonym miejscu wprowadzenia zgodnie z art. 8 ust. 2

Żywność (zamierzone przeznaczenie)	Kod CN ⁽¹⁾	Podpozycja TARIC	Państwo pochodzenia	Zagrożenie	Częstotliwość kontroli bezpośrednich i identyfikacyjnych (%)
Nasiona sezamu (nasiona <i>Sesamum</i>) (Żywność – świeża lub schłodzona)	1207 40 90		Indie (IN)	<i>Salmonella</i> ⁽²⁾	20
Liście betelu (<i>Piper betle</i> L.) (Żywność)	ex 1404 90 00	10	Indie (IN)	<i>Salmonella</i> ⁽²⁾	10

⁽¹⁾ Jeżeli tylko niektóre produkty w ramach danego kodu CN muszą zostać poddane kontroli, a w nomenklaturze towarów w ramach tego kodu nie wyróżniono żadnych podziałów, kod CN jest oznaczony „ex”.

⁽²⁾ Metoda referencyjna EN/ISO 6579 (najnowsza zaktualizowana wersja metody wykrywania) lub metoda poddana walidacji w odniesieniu do metody referencyjnej zgodnie z protokołem określonym w normie EN/ISO 16140 lub zgodnie z innymi podobnymi protokołami uznanymi na poziomie międzynarodowym.

ZAŁĄCZNIK III

Świadectwo zdrowia dotyczące wprowadzania liści betelu i nasion sezamu z Indii do Unii Europejskiej

PAŃSTWO:

Świadectwo zdrowia dla UE

Część I: Dane przesyłki	I.1. Nadawca Nazwa Adres Państwo Tel.		I.2. Numer referencyjny świadectwa		I.2.a.		
			I.3. Właściwy organ centralny				
			I.4. Właściwy organ lokalny				
	I.5. Odbiorca Nazwa Adres Państwo Tel.		I.6.				
	I.7. Państwo pochodzenia	Kod ISO	I.8. Region pochodzenia	Kod	I.9. Państwo przeznaczenia	Kod ISO	I.10.
	I.11. Miejsce pochodzenia Nazwa Adres		I.12.				
	I.13. Miejsce załadunku Adres		I.14. Data wyjazdu		Godzina wyjazdu		
	I.15. Środek transportu Samolot ☐ Statek ☐ Wagon kolejowy ☐ Samochód ☐ Inne ☐ Oznakowanie: Dokument:		I.16. DPE do UE		I.17. Numer(-y) CITES		
I.18. Opis towaru			I.19. Kod towaru (kod HS)				
			I.20. Ilość				

I.21.	I.22. Liczba opakowań
I.23. Nr plomby/kontenera/pojemnika	I.24.
I.25. Cel certyfikacji towarów: Spożycie przez ludzi ☐	
I.26.	I.27. Przywóz lub dopuszczenie na terytorium UE ☐
I.28. Oznakowanie towaru	
Nazwa produktu	
Rodzaj opakowań	
Liczba opakowań	
Masa netto	

PAŃSTWO:

Część II: Świadcstwo	II. Informacje dot. zdrowia	II.a. Numer referencyjny świadectwa	II.b.
	<p>II.1. Poświadczenie zdrowia</p> <p>Ja, niżej podpisany upoważniony przedstawiciel właściwego organu, oświadczam, że znam odpowiednie przepisy rozporządzeń (WE) nr 852/2004 i (WE) nr 882/2004, i niniejszym zaświadczam, że:</p> <p>II.1.1. żywność znajdująca się w przesyłce opisanej w części I została wyprodukowana w warunkach zgodnych z rozporządzeniem (WE) nr 852/2004;</p> <p>II.1.2. z niniejszej przesyłki pobrano próbki i dokonano ich analizy zgodnie z art. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/186 w dniu (data), poddając je analizie laboratoryjnej w dniu (data) w (nazwa laboratorium).</p> <p>W załączeniu znajdują się szczegółowe informacje dotyczące pobierania próbek, zastosowanych metod analizy i wszystkie wyniki badań, które potwierdzają brak bakterii <i>Salmonella</i> w 25 g.</p> <p><i>Uwaga</i></p> <p>Niniejsze świadectwo zdrowia jest ważne przez 4 miesiące od daty wystawienia.</p> <p>Część I: Rubryka I.19: Proszę użyć właściwego kodu systemu zharmonizowanego (HS) Światowej Organizacji Celnej: 1404 90 00 dla liści betelu (<i>Piper betle</i> L.) i 1207 40 90 dla nasion sezamu (nasiona <i>Sesamum</i>)</p>		
<p>Upoważniony przedstawiciel właściwego organu</p> <p>Imię i nazwisko (drukowanymi literami):</p> <p>Data:</p> <p>Pieczęć:</p> <p>Kwalifikacje i tytuł:</p> <p>Podpis:</p>			

ZAŁĄCZNIK IV

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 669/2009 skreśla się pozycję w brzmieniu:

„Nasiona sezamu (Żywność – świeża lub schłodzona)	1207 40 90		Indie (IN)	<i>Salmonella</i> ⁽¹²⁾	20”
--	------------	--	------------	-----------------------------------	-----

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/187**z dnia 2 lutego 2017 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu *Bacillus subtilis* (DSM 28343) jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych (posiadacz zezwolenia Lactosan GmbH & Co. KG)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie preparatu *Bacillus subtilis* (DSM 28343). Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie preparatu *Bacillus subtilis* (DSM 28343) jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych, celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne”.
- (4) W opinii z dnia 24 maja 2016 r. ⁽²⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania preparat *Bacillus subtilis* (DSM 28343) nie ma szkodliwego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko, a jego stosowanie może poprawić wyniki u kurcząt rzeźnych. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd zweryfikował również sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione na mocy rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (5) Ocena preparatu *Bacillus subtilis* (DSM 28343) dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „stabilizatory flory jelitowej”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dziennik EFSA 2016; 14(6):4507.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 lutego 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						jtk/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria: dodatki zootechniczne. Grupa funkcjonalna: stabilizatory flory jelitowej.									
4b1825	Lactosan GmbH & Co. KG	<i>Bacillus subtilis</i> (DSM 28343)	<p><i>Skład dodatku</i></p> <p>Preparat <i>Bacillus subtilis</i> (DSM 28343) zawierający co najmniej 1×10^{10} jtk/g dodatku</p> <p>Postać stała</p> <p><i>Charakterystyka substancji czynnej</i></p> <p>Zdolne do życia przetrwalniki <i>Bacillus subtilis</i> (DSM 28343)</p> <p><i>Metoda analityczna</i> ⁽¹⁾</p> <p>Identyfikacja i oznaczenie ilościowe <i>Bacillus subtilis</i> (DSM 28343) w dodatku paszowym, premiksach i paszach</p> <p>— Identyfikacja: elektroforeza pulsacyjna w zmiennym polu elektrycznym (PFGE).</p> <p>— Oznaczenie liczby: metoda posiewu powierzchniowego na tryptonowym agarze sojowym – EN 15784.</p>	Kurczęta rzeźne	—	1×10^9	—	<ol style="list-style-type: none"> 1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania, długość okresu przechowywania oraz stabilność granulowania. 2. Dozwolone stosowanie w paszy zawierającej następujące dopuszczone kokcydiostatyki: diklazuril, nikarbazynę, dekokwinat, sól sodową lasalocidu A, sól sodową monenzyny, chlorowoderek robenidyny, maduramycynę amonu lub bromowoderek halofuginonu. 3. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia wynikające z ich stosowania. Jeżeli takich zagrożeń nie można wyeliminować lub ograniczyć do minimum za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony indywidualnej, w tym ochrony dróg oddechowych i ochrony skóry. 	23 lutego 2027 r.

⁽¹⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2017/188**z dnia 2 lutego 2017 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 lutego 2017 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny

Dyrekcja Generalna ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	299,8
	MA	120,2
	TR	157,6
	ZZ	192,5
0707 00 05	MA	48,2
	TR	191,4
	ZZ	119,8
0709 91 00	EG	79,4
	ZZ	79,4
0709 93 10	MA	142,6
	TR	234,0
	ZZ	188,3
0805 10 22, 0805 10 24, 0805 10 28	EG	41,3
	MA	47,1
	TN	52,7
	TR	71,9
	ZZ	53,3
0805 21 10, 0805 21 90, 0805 29 00	EG	90,8
	IL	135,7
	JM	112,4
	MA	88,4
	TR	83,1
	ZZ	102,1
0805 22 00	IL	139,7
	MA	85,5
	ZZ	112,6
0805 50 10	EG	85,5
	TR	88,8
	ZZ	87,2
0808 10 80	US	205,0
	ZZ	205,0
0808 30 90	CL	81,7
	CN	96,1
	TR	154,0
	ZA	99,6
	ZZ	107,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2017/189

z dnia 16 stycznia 2017 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Podkomitetu ds. Zarządzania Sanitarnego i Fitosanitarnego, Podkomitetu ds. Handlu i Zrównoważonego Rozwoju, Podkomitetu ds. Ceł oraz Podkomitetu ds. Oznaczeń Geograficznych, ustanowionych na mocy Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia regulaminu wewnętrznego tych podkomitetów

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4, w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 486 Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony (zwanego dalej „Układem”) ⁽¹⁾, przewidziano tymczasowe stosowanie części Układu.
- (2) W art. 4 decyzji Rady 2014/668/UE ⁽²⁾ wyszczególniono postanowienia Układu, które mają być tymczasowo stosowane. Obejmują one postanowienia dotyczące powołania i funkcjonowania Podkomitetu ds. Zarządzania Sanitarnego i Fitosanitarnego (zwanego dalej „Podkomitetem SPS”), Podkomitetu ds. Handlu i Zrównoważonego Rozwoju (zwanego dalej „Podkomitetem TSD”), Podkomitetu ds. Ceł oraz Podkomitetu ds. Oznaczeń Geograficznych (zwanego dalej „Podkomitetem GI”).
- (3) W art. 74 Układu przewidziano, że Podkomitet SPS powinien przyjąć swój regulamin na pierwszym posiedzeniu.
- (4) W art. 300 Układu przewidziano, że Podkomitet TSD powinien ustanowić swój regulamin wewnętrzny.
- (5) W art. 83 Układu przewidziano, że Podkomitet ds. Ceł powinien przyjąć swój regulamin wewnętrzny.
- (6) W art. 211 Układu przewidziano, że Podkomitet GI powinien określić swój regulamin.
- (7) Należy ustalić stanowiska, jakie powinny zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Podkomitetu SPS, Podkomitetu TSD, Podkomitetu ds. Ceł i Podkomitetu GI, w odniesieniu do przyjęcia regulaminu wewnętrznego przez te podkomitety.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Podkomitetu SPS ustanowionego na mocy art. 74 Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony (zwanego dalej „Układem”), oparte jest na projekcie decyzji Podkomitetu SPS dołączonym do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2014/668/UE z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, oraz tymczasowego stosowania Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w odniesieniu do jego tytułu III (z wyjątkiem postanowień dotyczących traktowania pracowników będących obywatelami państw trzecich legalnie zatrudnionych na terytorium drugiej Strony) oraz tytułów IV, V, VI i VII, jak również powiązanych załączników i protokołów (Dz.U. L 278 z 20.9.2014, s. 1).

2. Przedstawiciele Unii w Podkomitecie SPS mogą uzgodnić niewielkie poprawki techniczne do projektu decyzji bez konieczności przyjmowania przez Radę kolejnej decyzji.

Artykuł 2

1. Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Podkomitetu TSD ustanowionego na mocy art. 300 Układu, oparte jest na projekcie decyzji Podkomitetu TSD dołączonym do niniejszej decyzji.

2. Przedstawiciele Unii w Podkomitecie TSD mogą uzgodnić niewielkie poprawki techniczne do projektu decyzji bez konieczności przyjmowania przez Radę kolejnej decyzji.

Artykuł 3

1. Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Podkomitetu ds. Ceł ustanowionego na mocy art. 83 Układu, oparte jest na projekcie decyzji Podkomitetu ds. Ceł dołączonym do niniejszej decyzji.

2. Przedstawiciele Unii w Podkomitecie ds. Ceł mogą uzgodnić niewielkie poprawki techniczne do projektu decyzji bez konieczności przyjmowania przez Radę kolejnej decyzji.

Artykuł 4

1. Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Podkomitetu GI ustanowionego na mocy art. 211 Układu, oparte jest na projekcie decyzji Podkomitetu GI dołączonym do niniejszej decyzji.

2. Przedstawiciele Unii w Podkomitecie GI mogą uzgodnić niewielkie poprawki techniczne do projektu decyzji bez konieczności przyjmowania przez Radę kolejnej decyzji.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 stycznia 2017 r.

W imieniu Rady
F. MOGHERINI
Przewodniczący

PROJEKT

**DECYZJA NR ... PODKOMITETU DS. ZARZĄDZANIA SANITARNEGO I FITOSANITARNEGO
UE-UKRAINA****z dnia ...****w sprawie przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego**

PODKOMITET DS. ZARZĄDZANIA SANITARNEGO I FITOSANITARNEGO UE-UKRAINA,

uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 74,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 486 Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony (zwanego dalej „Układem”), części Układu, w tym tytuł IV (Handel i zagadnienia związane z handlem) rozdział 4 (Środki sanitarne i fitosanitarne), są stosowane tymczasowo od dnia 1 stycznia 2016 r.
- (2) Art. 74 Układu stanowi, że Podkomitet ds. Zarządzania Sanitarnego i Fitosanitarne (zwany dalej „Podkomitetem SPS”) powinien badać wszelkie kwestie dotyczące wykonywania tytułu IV (Handel i zagadnienia związane z handlem) rozdział 4 (Środki sanitarne i fitosanitarne) Układu.
- (3) Zgodnie z art. 74 ust. 5 Układu Podkomitet SPS powinien przyjąć swój regulamin wewnętrzny,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym przyjmuje się regulamin wewnętrzny Podkomitetu SPS zawarty w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w ...

*W imieniu Podkomitetu ds. Zarządzania Sanitarnego
i Fitosanitarne UE-UKRAINA
Przewodniczący*

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

REGULAMIN WEWNĘTRZNY PODKOMITETU DS. ZARZĄDZANIA SANITARNEGO I FITOSANITARNEGO UE-UKRAINA

Artykuł 1

Przepisy ogólne

1. Podkomitet ds. Zarządzania Sanitarnego i Fitosanitarne (zwany dalej „Podkomitetem SPS”), ustanowiony na mocy art. 74 ust. 1 Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony (zwanego dalej „Układem”) ⁽¹⁾, wspiera Komitet Stowarzyszenia w wykonywaniu jego zadań w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu, o którym mowa w art. 465 ust. 4 Układu.
2. Podkomitet SPS wykonuje zadania określone w art. 74 ust. 2 Układu w świetle celów określonych w art. 59 Układu.
3. Podkomitet SPS składa się z przedstawicieli właściwych organów Stron, odpowiedzialnych za kwestie sanitarne i fitosanitarne.
4. Zgodnie z art. 2 funkcję przewodniczącego pełni przedstawiciel Komisji Europejskiej lub Ukrainy odpowiedzialny za kwestie sanitarne i fitosanitarne.
5. Do celów niniejszego regulaminu wewnętrznego stosuje się definicję pojęcia „Stron” zawartą w art. 482 Układu.

Artykuł 2

Przewodnictwo

Strony przewodniczą Podkomitetowi SPS naprzemiennie przez okres 12 miesięcy. Pierwszy okres 12 miesięcy rozpoczyna się w dniu pierwszego posiedzenia Rady Stowarzyszenia i kończy się w dniu 31 grudnia tego samego roku.

Artykuł 3

Posiedzenia

1. O ile Strony nie uzgodniły inaczej, Podkomitet SPS odbywa posiedzenie w terminie trzech miesięcy od wejścia w życie Układu, a następnie, na wniosek jednej ze Stron, co najmniej raz w roku.
2. Każde posiedzenie Podkomitetu SPS jest zwoływane przez przewodniczącego w terminie i miejscu uzgodnionym przez Strony. Zawiadomienie o zwołaniu posiedzenia wydawane jest przez przewodniczącego Podkomitetu SPS nie później niż 28 dni kalendarzowych przed rozpoczęciem posiedzenia, chyba że Strony uzgodnią inaczej.
3. Regularne posiedzenia Podkomitetu SPS są zwoływane, w miarę możliwości, z odpowiednim wyprzedzeniem przed regularnymi posiedzeniami Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu.
4. Posiedzenia Podkomitetu SPS mogą być prowadzone za pomocą wszelkich uzgodnionych środków technicznych, takich jak wideokonferencja lub audiokonferencja.
5. Poza sesją Podkomitet SPS może poruszać wszelkie kwestie drogą korespondencyjną.

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

Artykuł 4

Delegacje

Przed każdym posiedzeniem każda Strona informuje drugą Stronę, za pośrednictwem sekretariatu Podkomitetu SPS przewidzianego w art. 5, o planowanym składzie swojej delegacji.

Artykuł 5

Sekretariat

Urzędnik Komisji Europejskiej oraz urzędnik Ukrainy pełnią łącznie funkcję sekretarzy Podkomitetu SPS oraz wspólnie wykonują obowiązki sekretariatu w duchu wzajemnego zaufania i współpracy.

Artykuł 6

Korespondencja

1. Korespondencja adresowana do Podkomitetu SPS jest kierowana do sekretarza jednej ze Stron, który następnie informuje drugiego sekretarza.
2. Sekretariat zapewnia przekazanie korespondencji adresowanej do Podkomitetu SPS przewodniczącemu oraz rozesłanie jej, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 7.
3. Korespondencja pochodząca od przewodniczącego jest przesyłana Stronom przez sekretariat Podkomitetu SPS w imieniu przewodniczącego. Korespondencja ta jest rozsyłana, w razie potrzeby, zgodnie z art. 7.

Artykuł 7

Dokumenty

1. Dokumenty są rozsyłane za pośrednictwem sekretariatu Podkomitetu SPS.
2. Strona przekazuje dokumenty swojemu sekretarzowi. Ten sekretarz przekazuje następnie te dokumenty sekretarzowi drugiej Strony.
3. Sekretarz Unii rozsyła dokumenty właściwym przedstawicielom Unii oraz systematycznie dołącza do adresatów takiej korespondencji sekretarza Ukrainy i sekretarzy Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu.
4. Sekretarz Ukrainy rozsyła dokumenty właściwym przedstawicielom Ukrainy oraz systematycznie dołącza do adresatów takiej korespondencji sekretarza Unii i sekretarzy Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu.
5. Sekretarze Podkomitetu SPS pełnią rolę punktów kontaktowych w sprawie wymiany informacji przewidzianych w art. 67 Układu.

Artykuł 8

Poufność

O ile Strony nie postanowiły inaczej, posiedzenia Podkomitetu SPS są niejawne.

Gdy jedna ze Stron przedstawia Podkomitetowi SPS informacje określone jako poufne, druga Strona traktuje te informacje jako poufne.

Artykuł 9

Porządek obrad

1. Sekretariat Podkomitetu SPS sporządza wstępny porządek obrad każdego posiedzenia, a także projekt wniosków operacyjnych przewidzianych w art. 10, w oparciu o wnioski przedstawione przez Strony. Wstępny porządek obrad obejmuje punkty, w odniesieniu do których sekretariat otrzymał wniosek od jednej ze Stron o włączenie do porządku obrad, wraz z odnośnymi dokumentami, nie później niż 21 dni kalendarzowych przed terminem posiedzenia.
2. Wstępny porządek obrad, wraz z odnośnymi dokumentami, jest rozsyłany zgodnie z art. 7 nie później niż 15 dni kalendarzowych przed rozpoczęciem posiedzenia.
3. Porządek obrad jest przyjmowany przez Podkomitet SPS na początku każdego posiedzenia. Za zgodą Stron w porządku obrad można umieścić punkty, które nie znajdowały się we wstępnym porządku obrad.
4. Przewodniczący, za zgodą drugiej Strony, może zaprosić *ad hoc* przedstawicieli innych organów Stron lub niezależnych ekspertów do uczestnictwa w posiedzeniach Podkomitetu SPS jako obserwatorów w celu przedstawienia informacji na konkretne tematy. Strony zapewniają, aby obserwatorzy lub eksperci spełniali wszelkie wymogi dotyczące poufności.
5. Przewodniczący, w porozumieniu ze Stronami, może skrócić terminy określone w ust. 1 i 2 w celu uwzględnienia szczególnych okoliczności.

Artykuł 10

Protokół z posiedzenia i wnioski operacyjne

1. Projekt protokołu z każdego posiedzenia jest sporządzany wspólnie przez obu sekretarzy.
2. Protokół, co do zasady, podaje w odniesieniu do każdego punktu porządku obrad:
 - a) uczestników posiedzenia, towarzyszących im urzędników oraz wszelkich obserwatorów, którzy wzięli udział w posiedzeniu;
 - b) dokumenty przedłożone Podkomitetowi SPS;
 - c) oświadczenia, o których wpisanie wnioskują członkowie Podkomitetu SPS; oraz
 - d) wnioski operacyjne z posiedzenia, o których mowa w ust. 4.
3. Projekt protokołu przedkłada się Podkomitetowi SPS do zatwierdzenia. Jest on zatwierdzany w ciągu 28 dni kalendarzowych od daty każdego posiedzenia Podkomitetu SPS. Kopia zatwierdzonego protokołu jest przekazywana każdemu z adresatów, o których mowa w art. 7.
4. Sekretarz Strony przewodniczącej sporządza projekt wniosków operacyjnych z każdego posiedzenia i rozsyła go Stronom wraz z porządkiem obrad, co do zasady nie później niż 15 dni kalendarzowych przed rozpoczęciem posiedzenia. Projekt wniosków operacyjnych jest aktualizowany w trakcie posiedzenia, tak aby na jego zakończenie Podkomitet SPS, o ile nie uzgodniono inaczej, przyjął wnioski operacyjne uwzględniające działania następcze uzgodnione przez Strony. Po zatwierdzeniu wniosków operacyjnych dołącza się je do protokołu z posiedzenia, a ich wdrożenie poddaje się przeglądowi podczas kolejnych posiedzeń Podkomitetu SPS. W tym celu Podkomitet SPS przyjmuje wzór umożliwiający śledzenie postępów w zakresie realizacji każdego działania w wyznaczonym terminie.

Artykuł 11

Decyzje i zalecenia

1. Podkomitet SPS przyjmuje decyzje, opinie, zalecenia, sprawozdania i wspólne działania przewidziane w art. 74 Układu. Wspomniane decyzje, opinie, zalecenia, sprawozdania i wspólne działania są przyjmowane przez Strony w drodze konsensusu po zakończeniu odpowiednich procedur wewnętrznych niezbędnych do ich przyjęcia. Decyzje są wiążące dla Stron, które podejmują odpowiednie środki w celu ich wdrożenia.

2. Wszystkie decyzje, opinie, zalecenia lub sprawozdania są podpisywane przez przewodniczącego i uwierzytelniane przez obydwu sekretarzy. Bez uszczerbku dla ust. 3, przewodniczący podpisuje te dokumenty w trakcie posiedzenia, na którym przyjmowana jest odnośna decyzja, opinia, zalecenie lub sprawozdanie.
3. Za zgodą Stron Podkomitet SPS może przyjmować decyzje, zalecenia, opinie lub sprawozdania w drodze procedury pisemnej, po zakończeniu odpowiednich procedur wewnętrznych. Procedura pisemna polega na wymianie not między obydwoma sekretarzami, działającymi w porozumieniu ze Stronami. W tym celu tekst wniosku zostaje rozesłany zgodnie z art. 7, wraz z wyznaczonym terminem co najmniej 21 dni kalendarzowych, w ciągu których muszą zostać zgłoszone wszelkie zastrzeżenia lub zmiany. Przewodniczący może w porozumieniu ze Stronami skrócić terminy określone w niniejszym ustępie w celu uwzględnienia szczególnych okoliczności. Po uzgodnieniu tekstu, decyzje, opinie, zalecenia lub sprawozdania są podpisywane przez przewodniczącego i uwierzytelniane przez obydwu sekretarzy.
4. Akty Podkomitetu SPS noszą nazwy „decyzja”, „opinia”, „zalecenie” lub „sprawozdanie”. Każda decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia, o ile nie stanowi ona inaczej.
5. Decyzje, opinie, zalecenia i sprawozdania rozsyłane są obu Stronom.
6. Sekretariat Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu jest informowany o wszelkich decyzjach, opiniach, zaleceniach, sprawozdaniach i innych uzgodnionych działaniach Podkomitetu SPS.
7. Każda ze Stron może zadecydować o ewentualnym opublikowaniu decyzji, opinii i zaleceń Podkomitetu SPS w swoim odpowiednim dzienniku urzędowym.

Artykuł 12

Sprawozdania

Podkomitet SPS przedkłada Komitetowi Stowarzyszenia na posiedzeniu w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu sprawozdanie ze swojej działalności oraz z działalności roboczych grup technicznych lub grup *ad hoc* powołanych przez Podkomitet SPS. Sprawozdanie przedkładane jest w terminie 25 dni przed regularnym dorocznym posiedzeniem Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu.

Artykuł 13

Języki

1. Językami roboczymi Podkomitetu SPS są języki angielski i ukraiński.
2. O ile nie postanowiono inaczej, Podkomitet SPS opiera swoje obrady na dokumentach opracowanych w tych językach.

Artykuł 14

Wydatki

1. Każda ze Stron pokrywa wszelkie poniesione przez siebie wydatki wynikające z uczestnictwa w posiedzeniach Podkomitetu SPS, zarówno jeśli chodzi o koszty personelu, podróży i pobytu, jak i opłaty pocztowe i telekomunikacyjne.
2. Koszty związane z organizacją posiedzeń oraz powielaniem dokumentów ponosi Strona pełniąca rolę gospodarza posiedzenia.
3. Koszty związane z tłumaczeniem ustnym podczas posiedzeń i pisemnym tłumaczeniem na język angielski lub ukraiński dokumentów, aby zapewnić zgodność z art. 13 ust. 1, ponosi Strona pełniąca rolę gospodarza posiedzenia.

Koszty związane z tłumaczeniami ustnymi i pisemnymi na inne języki lub z innych języków ponosi bezpośrednio Strona, która zwraca się o takie tłumaczenia.

*Artykuł 15***Techniczne grupy robocze i grupy ad hoc**

1. W stosownych przypadkach Podkomitet SPS może powołać lub rozwiązać decyzją zgodną z art. 74 ust. 3 Układu techniczne grupy robocze lub grupy robocze *ad hoc*, w tym grupy naukowe.
2. Członkostwo w grupach roboczych *ad hoc* nie musi ograniczać się do przedstawicieli Stron. Strony zapewniają, aby członkowie każdej grupy powołanej przez Podkomitet SPS spełniali wszelkie stosowne wymogi w zakresie poufności.
3. O ile nie postanowiono inaczej, grupy powołane przez Podkomitet SPS podlegają Podkomitetowi SPS i składają mu sprawozdania.
4. Posiedzenia grup roboczych mogą w razie konieczności mieć formę bezpośredniego spotkania, wideokonferencji lub audiokonferencji.
5. Sekretariat Podkomitetu SPS otrzymuje do wiadomości całość odnośnej korespondencji, dokumentów i komunikatów dotyczących działalności grup roboczych.
6. Grupy robocze są uprawnione do formułowania pisemnych zaleceń dla Podkomitetu SPS. Takie zalecenia są przyjmowane w drodze konsensusu i przekazywane przewodniczącemu, który rozsyła zalecenia zgodnie z art. 7.
7. Niniejszy regulamin wewnętrzny stosuje się odpowiednio do wszystkich technicznych grup roboczych lub grupy roboczej *ad hoc* utworzonej przez Podkomitet SPS, chyba że w niniejszym artykule określono inaczej. Odniesienia do Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu traktuje się jako odniesienia do Podkomitetu SPS.

*Artykuł 16***Zmiany**

Niniejszy regulamin wewnętrzny może zostać zmieniony decyzją Podkomitetu SPS zgodnie z art. 74 ust. 5 Układu.

PROJEKT

DECYZJA NR ... PODKOMITETU DS. HANDLU I ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU UE-UKRAINA

z dnia ...

w sprawie przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego

PODKOMITET DS. HANDLU I ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU
UE-UKRAINA,

uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 300,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 486 Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony (zwanego dalej „Układem”), części Układu, w tym tytuł IV (Handel i zagadnienia związane z handlem) rozdział 13 (Handel i zrównoważony rozwój), są stosowane tymczasowo od dnia 1 stycznia 2016 r.
- (2) Art. 300 Układu stanowi, że Podkomitet ds. Handlu i Zrównoważonego Rozwoju (zwany dalej „Podkomitetem TSD”) powinien nadzorować wdrażanie tytułu IV rozdział 13 Układu.
- (3) Zgodnie z art. 300 ust. 1 Układu Podkomitet TSD powinien ustanowić swój regulamin wewnętrzny,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym przyjmuje się regulamin wewnętrzny Podkomitetu ds. Handlu i Zrównoważonego Rozwoju zawarty w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w ...

W imieniu Podkomitetu ds. Handlu i Zrównoważonego
Rozwoju UE-Ukraina
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

REGULAMIN WEWNĘTRZNY PODKOMITETU DS. HANDLU I ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU UE-UKRAINA

Artykuł 1

Przepisy ogólne

1. Podkomitet ds. Handlu i Zrównoważonego Rozwoju (zwany dalej „Podkomitetem TSD”), ustanowiony na mocy art. 300 Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony (zwany dalej „Układem”) ⁽¹⁾, wspiera Komitet Stowarzyszenia w wykonywaniu jego zadań w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu, o którym mowa w art. 465 ust. 4 Układu.
2. Podkomitet TSD wykonuje zadania określone w tytule IV (Handel i zagadnienia związane z handlem) rozdział 13 (Handel i zrównoważony rozwój) Układu.
3. Podkomitet TSD składa się z przedstawicieli administracji każdej ze Stron, odpowiedzialnych za kwestie związane z handlem i zrównoważonym rozwojem.
4. Funkcję przewodniczącego Podkomitetu TSD pełni przedstawiciel Komisji Europejskiej lub Ukrainy odpowiedzialny za kwestie związane z handlem i zrównoważonym rozwojem.
5. Do celów niniejszego regulaminu wewnętrznego stosuje się definicję pojęcia „Stron” zawartą w art. 482 Układu.

Artykuł 2

Przepisy szczegółowe

1. Art. 2–14 regulaminu wewnętrznego Komitetu Stowarzyszenia UE-Ukraina stosuje się odpowiednio, o ile przepisy niniejszego regulaminu wewnętrznego nie stanowią inaczej.
2. Odesłania do Rady Stowarzyszenia traktuje się jako odesłania do Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu. Odesłania do Komitetu Stowarzyszenia lub Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu traktuje się jako odesłania do Podkomitetu TSD.

Artykuł 3

Posiedzenia

Posiedzenia TSD są zwoływane w miarę potrzeb. Strony dążą do zwoływania posiedzenia raz w roku.

Artykuł 4

Zmiany

Niniejszy regulamin wewnętrzny może zostać zmieniony decyzją Podkomitetu TSD zgodnie z art. 300 ust. 1 Układu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

PROJEKT

DECYZJA NR ... PODKOMITETU DS. CEŁ UE-UKRAINA

z dnia ...

w sprawie przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego

PODKOMITET DS. CEŁ UE-UKRAINA,

uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 83,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 486 Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony (zwanego dalej „Układem”), części Układu, w tym tytuł IV (Handel i zagadnienia związane z handlem) rozdział 5 (Cła i ułatwienia handlowe), są stosowane tymczasowo od dnia 1 stycznia 2016 r.
- (2) Art. 83 Układu stanowi, że Podkomitet ds. Ceł monitoruje wykonywanie tytułu IV rozdział 5 w Układzie i zarządzanie nim.
- (3) Zgodnie z art. 83 lit. e) Układu Podkomitet ds. Ceł powinien przyjąć swój regulamin wewnętrzny,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym przyjmuje się regulamin wewnętrzny Podkomitetu ds. Ceł zawarty w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w ...

*W imieniu Podkomitetu ds. Ceł UE-Ukraina
Przewodniczący*

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

REGULAMIN WEWNĘTRZNY PODKOMITETU DS. CEŁ UE-UKRAINA

Artykuł 1

Przepisy ogólne

1. Podkomitet ds. Ceł, ustanowiony na mocy art. 83 Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony (zwanego dalej „Układem”) (¹), wykonuje swoje zadania zgodnie z tym artykułem.
2. Podkomitet ds. Ceł składa się z przedstawicieli Komisji Europejskiej i Ukrainy, odpowiedzialnych za cła i związane z nimi kwestie.
3. Zgodnie z art. 2 funkcję przewodniczącego pełni przedstawiciel Komisji Europejskiej lub Ukrainy odpowiedzialny za cła i związane z nimi kwestie.
4. Do celów niniejszego regulaminu wewnętrznego stosuje się definicję pojęcia „Stron” zawartą w art. 482 Układu.

Artykuł 2

Przewodnictwo

Strony przewodniczą Podkomitetowi ds. Ceł naprzemiennie przez okres 12 miesięcy. Pierwszy okres 12 miesięcy rozpoczyna się w dniu pierwszego posiedzenia Rady Stowarzyszenia i kończy się w dniu 31 grudnia tego samego roku.

Artykuł 3

Posiedzenia

1. O ile Strony nie uzgodniły inaczej, Podkomitet ds. Ceł odbywa posiedzenia raz w roku lub na wniosek jednej ze Stron.
2. Każde posiedzenie Podkomitetu ds. Ceł jest zwoływane przez przewodniczącego w terminie i miejscu uzgodnionym przez Strony. Zawiadomienie o zwołaniu posiedzenia wydawane jest przez przewodniczącego nie później niż 28 dni kalendarzowych przed rozpoczęciem posiedzenia, chyba że Strony uzgodnią inaczej.
3. Posiedzenia Podkomitetu ds. Ceł mogą być prowadzone za pomocą wszelkich uzgodnionych środków technicznych, takich jak wideokonferencja lub audiokonferencja.
4. Poza sesją Podkomitet ds. Ceł może poruszać wszelkie kwestie drogą korespondencyjną.

Artykuł 4

Delegacje

Przed każdym posiedzeniem każda ze Stron informuje drugą Stronę, za pośrednictwem sekretariatu Podkomitetu ds. Ceł przewidzianego w art. 5, o planowanym składzie swojej delegacji.

(¹) Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

Artykuł 5

Sekretariat

Urzędnik Komisji Europejskiej oraz urzędnik Ukrainy, odpowiedzialni za cła i związane z nimi kwestie, pełnią łącznie funkcję sekretarzy Podkomitetu ds. Ceł oraz wspólnie wykonują obowiązki sekretariatu w duchu wzajemnego zaufania i współpracy.

Artykuł 6

Korespondencja

1. Korespondencja adresowana do Podkomitetu ds. Ceł jest kierowana do sekretarza jednej ze Stron, który następnie informuje drugiego sekretarza.
2. Sekretariat zapewnia przekazanie korespondencji adresowanej do Podkomitetu ds. Ceł przewodniczącemu oraz rozesłanie jej, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 7.
3. Korespondencja pochodząca od przewodniczącego jest przesyłana Stronom przez sekretariat Podkomitetu ds. Ceł w imieniu przewodniczącego. Korespondencja ta jest rozsyłana, w razie potrzeby, zgodnie z art. 7.

Artykuł 7

Dokumenty

1. Dokumenty są rozsyłane za pośrednictwem sekretarzy Podkomitetu ds. Ceł.
2. Strona przekazuje dokumenty swojemu sekretarzowi. Sekretarz następnie przekazuje te dokumenty sekretarzowi drugiej Strony.
3. Sekretarz Unii rozsyła dokumenty właściwym przedstawicielom Unii oraz systematycznie dołącza do adresatów takiej korespondencji sekretarza Ukrainy. Sekretarz Unii przesyła kopię ostatecznej wersji dokumentów sekretarzom Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu.
4. Sekretarz Ukrainy rozsyła dokumenty właściwym przedstawicielom Ukrainy oraz systematycznie dołącza do adresatów takiej korespondencji sekretarza Unii. Sekretarz Ukrainy przesyła kopię ostatecznej wersji dokumentów sekretarzom Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu.

Artykuł 8

Poufność

O ile Strony nie postanowiły inaczej, posiedzenia Podkomitetu ds. Ceł są niejawne.

Gdy jedna ze Stron przedstawia Podkomitetowi ds. Ceł informacje określone jako poufne, druga Strona traktuje te informacje jako poufne.

Artykuł 9

Porządek obrad

1. Sekretariat Podkomitetu ds. Ceł sporządza wstępny porządek obrad każdego posiedzenia w oparciu o wnioski przedstawione przez Strony. Wstępny porządek obrad obejmuje punkty, w odniesieniu do których sekretariat otrzymał wnioski od jednej ze Stron o włączenie do porządku obrad, wraz z odnośnymi dokumentami, nie później niż 21 dni kalendarzowych przed terminem posiedzenia.

2. Wstępny porządek obrad, wraz z odnośnymi dokumentami, jest rozsyłany zgodnie z art. 7 nie później niż 15 dni kalendarzowych przed rozpoczęciem posiedzenia.
3. Porządek obrad jest przyjmowany przez Podkomitet ds. Ceł na początku każdego posiedzenia. Za zgodą Stron w porządku obrad można umieścić punkty, które nie znajdowały się we wstępnym porządku obrad.
4. Przewodniczący, za zgodą drugiej Strony, może zaprosić *ad hoc* przedstawicieli innych organów Stron lub niezależnych ekspertów do uczestnictwa w posiedzeniach Podkomitetu ds. Ceł jako obserwatorów w celu przedstawienia informacji na konkretne tematy. Strony zapewniają, aby obserwatorzy spełniali wszelkie wymogi dotyczące poufności.
5. Przewodniczący, w porozumieniu ze Stronami, może skrócić terminy określone w ust. 1 i 2 w celu uwzględnienia szczególnych okoliczności.

Artykuł 10

Protokół z posiedzenia i wnioski operacyjne

1. Sekretarz Strony przewodniczącej sporządza projekt protokołu, obejmujący wnioski operacyjne, z każdego posiedzenia.
2. Projekt protokołu, obejmujący wnioski operacyjne, przedkłada się Podkomitetowi ds. Ceł do zatwierdzenia. Jest on zatwierdzany w ciągu 28 dni kalendarzowych od daty każdego posiedzenia Podkomitetu ds. Ceł. Kopia zatwierdzonego protokołu jest przekazywana każdemu z adresatów, o których mowa w art. 7.

Artykuł 11

Decyzje i zalecenia

1. Podkomitet ds. Ceł przyjmuje ustalenia praktyczne, środki, decyzje i zalecenia zgodnie z art. 83 Układu. Są one przyjmowane przez Strony w drodze konsensusu po zakończeniu odpowiednich procedur wewnętrznych niezbędnych do ich przyjęcia. Decyzje są wiążące dla Stron, które podejmują odpowiednie środki w celu ich wdrożenia.
2. Wszystkie decyzje i zalecenia są podpisywane przez przedstawicieli każdej ze Stron. Bez uszczerbku dla ust. 3, przedstawiciele podpisują te dokumenty w trakcie posiedzenia, na którym przyjmowana jest odnośna decyzja lub zalecenie.
3. Za zgodą Stron Podkomitet ds. Ceł może przyjmować decyzje lub zalecenia w drodze procedury pisemnej, po zakończeniu właściwych procedur wewnętrznych. Procedura pisemna polega na wymianie not między obydwoma sekretarzami, działającymi w porozumieniu ze Stronami. W tym celu tekst wniosku zostaje rozesłany zgodnie z art. 7, wraz z wyznaczonym terminem co najmniej 21 dni kalendarzowych, w ciągu których muszą zostać zgłoszone wszelkie zastrzeżenia lub zmiany. Przewodniczący może w porozumieniu ze Stronami skrócić terminy określone w niniejszym ustępie w celu uwzględnienia szczególnych okoliczności. Po uzgodnieniu tekstu, decyzje lub zalecenia są podpisywane przez przedstawiciela każdej ze Stron.
4. Akty Podkomitetu ds. Ceł noszą nazwy „decyzja” lub „zalecenie”. Każda decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia, o ile nie stanowi ona inaczej.
5. Decyzje i zalecenia Podkomitetu ds. Ceł są uwierzytelniane przez obydwu sekretarzy.
6. Decyzje i zalecenia rozsyłane są obu Stronom.

7. Sekretariat Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu jest informowany o wszelkich decyzjach, opiniach, zaleceniach, sprawozdaniach lub innych uzgodnionych działaniach Podkomitetu ds. Ceł.
8. Każda ze Stron może zdecydować o ewentualnym opublikowaniu decyzji lub zaleceń Podkomitetu ds. Ceł w swoim odpowiednim dzienniku urzędowym.

Artykuł 12

Sprawozdania

Podkomitet ds. Ceł przedkłada Komitetowi Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu sprawozdanie na każdym regularnym dorocznym posiedzeniu Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu.

Artykuł 13

Języki

1. Językami roboczymi Podkomitetu ds. Ceł są języki angielski i ukraiński.
2. O ile nie postanowiono inaczej, Podkomitet ds. Ceł opiera swoje obrady na dokumentach opracowanych w tych językach.

Artykuł 14

Wydatki

1. Każda ze Stron pokrywa wszelkie poniesione przez siebie wydatki wynikające z uczestnictwa w posiedzeniach Podkomitetu ds. Ceł, zarówno jeśli chodzi o koszty personelu, podróży i pobytu, jak i opłaty pocztowe i telekomunikacyjne.
2. Koszty związane z organizacją posiedzeń oraz powielaniem dokumentów ponosi Strona pełniąca rolę gospodarza posiedzenia.
3. Koszty związane z tłumaczeniem ustnym podczas posiedzeń i pisemnym tłumaczeniem na język angielski lub ukraiński dokumentów, aby zapewnić zgodność z art. 13 ust. 1, ponosi Strona pełniąca rolę gospodarza posiedzenia.

Koszty związane z tłumaczeniem ustnym i pisemnym na inne języki lub z innych języków ponosi bezpośrednio Strona, która zwraca się o takie tłumaczenia.

Artykuł 15

Zmiany

Niniejszy regulamin wewnętrzny może zostać zmieniony decyzją Podkomitetu ds. Ceł zgodnie z art. 83 lit. e) Układu.

PROJEKT

DECYZJA NR ... PODKOMITETU DS. OZNACZEŃ GEOGRAFICZNYCH UE-UKRAINA
z dnia ...
w sprawie przyjęcia jego regulaminu wewnętrznego

PODKOMITET DS. OZNACZEŃ GEOGRAFICZNYCH UE-UKRAINA

uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 211,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 486 Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony (zwanego dalej „Układem”), części Układu, w tym tytuł IV (Handel i zagadnienia związane z handlem) rozdział 9 sekcja 2 (Własność intelektualna) podsekcja 3 (Oznaczenia geograficzne), są stosowane tymczasowo od dnia 1 stycznia 2016 r.
- (2) Art. 211 Układu stanowi, że Podkomitet ds. Oznaczeń geograficznych (zwany dalej „Podkomitetem GI”) powinien monitorować funkcjonowanie Układu w dziedzinie oznaczeń geograficznych i służyć jako forum współpracy i dialogu w zakresie oznaczeń geograficznych.
- (3) Zgodnie z art. 211 ust. 2 Układu Podkomitet GI powinien określić swój regulamin wewnętrzny.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym przyjmuje się regulamin wewnętrzny Podkomitetu GI zawarty w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w ...

*W imieniu Podkomitetu ds. Oznaczeń Geograficznych UE-
Ukraina*
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

ZAŁĄCZNIK

REGULAMIN WEWNĘTRZNY PODKOMITETU DS. OZNACZEŃ GEOGRAFICZNYCH UE-UKRAINA

Artykuł 1

Przepisy ogólne

1. Podkomitet ds. Oznaczeń Geograficznych (zwany dalej „Podkomitetem GI”), ustanowiony na mocy art. 211 Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony (zwanego dalej „Układem”) (¹), wspiera Komitet Stowarzyszenia w wykonywaniu jego zadań w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu, o którym mowa w art. 465 ust. 4 Układu.
2. Podkomitet GI wykonuje zadania określone w art. 211 Układu.
3. Podkomitet GI składa się z urzędników Komisji Europejskiej i Ukrainy, odpowiedzialnych za kwestie dotyczące oznaczeń geograficznych.
4. Każda ze Stron mianuje szefa delegacji, który jest osobą odpowiedzialną za kontakty we wszelkich kwestiach dotyczących podkomitetu.
5. Szefowie delegacji pełnią funkcję przewodniczącego zgodnie z art. 2.
6. Każdy szef delegacji może przekazać niektóre lub wszystkie swoje funkcje wyznaczonemu zastępcy; w takim przypadku wszystkie poniższe odniesienia do szefa delegacji stosują się również do wyznaczonego zastępcy.
7. Do celów niniejszego regulaminu wewnętrznego stosuje się definicję pojęcia „Stron” zawartą w art. 482 Układu.

Artykuł 2

Przewodnictwo

Strony przewodniczą Podkomitetowi GI naprzemiennie przez okres 12 miesięcy. Pierwszy okres 12 miesięcy rozpoczyna się w dniu pierwszego posiedzenia Rady Stowarzyszenia i kończy się w dniu 31 grudnia tego samego roku.

Artykuł 3

Posiedzenia

1. O ile Strony nie uzgodniły inaczej, Podkomitet GI odbywa posiedzenia na przemian w Unii i na Ukrainie na wniosek jednej z Stron, nie później niż 90 dni od daty wniosku.
2. Każde posiedzenie Podkomitetu GI jest zwoływane przez przewodniczącego w terminie i miejscu uzgodnionym przez Strony. Zawiadomienie o zwołaniu posiedzenia wydawane jest przez przewodniczącego nie później niż 28 dni kalendarzowych przed rozpoczęciem posiedzenia, chyba że Strony uzgodnią inaczej.
3. Regularne posiedzenia Podkomitetu GI są zwoływane, w miarę możliwości, z odpowiednim wyprzedzeniem przed regularnymi posiedzeniami Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu.
4. W drodze wyjątku, posiedzenia Podkomitetu GI mogą być prowadzone za pomocą wszelkich uzgodnionych przez Strony środków technicznych, w tym również wideokonferencji.

(¹) Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

*Artykuł 4***Delegacje**

Przed każdym posiedzeniem każda ze Stron informuje drugą Stronę, za pośrednictwem sekretariatu Podkomitetu GI przewidzianego w art. 5 ust. 1, o planowanym składzie swojej delegacji.

*Artykuł 5***Sekretariat**

Przedstawiciel Komisji Europejskiej oraz przedstawiciel Ukrainy, mianowani przez szefów delegacji, pełnią łącznie funkcję sekretarzy Podkomitetu GI oraz wspólnie wykonują obowiązki sekretariatu w duchu wzajemnego zaufania i współpracy.

*Artykuł 6***Korespondencja**

1. Korespondencja adresowana do Podkomitetu GI jest kierowana do sekretarza jednej ze Stron, który następnie informuje drugiego sekretarza.
2. Sekretariat zapewnia przekazanie korespondencji adresowanej do Podkomitetu GI przewodniczącemu oraz rozesłanie jej, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 7.
3. Korespondencja pochodząca od przewodniczącego jest przesyłana Stronom przez sekretariat Podkomitetu w imieniu przewodniczącego. Korespondencja taka jest rozsyłana, w razie potrzeby, zgodnie z art. 7.

*Artykuł 7***Dokumenty**

1. Dokumenty są rozsyłane za pośrednictwem sekretariatu Podkomitetu GI.
2. Strona przekazuje dokumenty swojemu sekretarzowi. Sekretarz następnie przekazuje te dokumenty sekretarzowi drugiej Strony.
3. Sekretarz Unii rozsyła dokumenty właściwym przedstawicielom Unii oraz systematycznie dołącza do adresatów takiej korespondencji sekretarza Ukrainy i sekretarzy Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu.
4. Sekretarz Ukrainy rozsyła dokumenty właściwym przedstawicielom Ukrainy oraz systematycznie dołącza do adresatów takiej korespondencji sekretarza Unii i sekretarzy Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu.

*Artykuł 8***Poufność**

O ile Strony nie postanowiły inaczej, posiedzenia Podkomitetu GI są niejawne.

Gdy jedna ze Stron przedstawia Podkomitetowi GI informacje określone jako poufne, druga Strona traktuje te informacje jako poufne.

Artykuł 9

Porządek obrad

1. Sekretariat Podkomitetu GI sporządza wstępny porządek obrad każdego posiedzenia, a także projekt wniosków operacyjnych przewidzianych w art. 10, w oparciu o wnioski przedstawione przez Strony. Wstępny porządek obrad obejmuje punkty, w odniesieniu do których sekretariat Podkomitetu GI otrzymał wniosek od jednej ze Stron o włączenie do porządku obrad, wraz z odnośnymi dokumentami, nie później niż 21 dni kalendarzowych przed terminem posiedzenia.
2. Wstępny porządek obrad, wraz z odnośnymi dokumentami, jest rozsyłany zgodnie z art. 7 nie później niż 15 dni kalendarzowych przed rozpoczęciem posiedzenia.
3. Przewodniczący i drugi szef delegacji przyjmują porządek obrad na początku każdego posiedzenia. Za zgodą Stron w porządku obrad można umieścić punkty, które nie znajdowały się we wstępnym porządku obrad.
4. Przewodniczący, za zgodą drugiej Strony, może zaprosić *ad hoc* przedstawicieli innych organów Stron lub niezależnych ekspertów do uczestnictwa w posiedzeniach Podkomitetu GI jako obserwatorów w celu przedstawienia informacji na konkretne tematy. Strony zapewniają, aby wspomniani obserwatorzy lub eksperci spełniali wymogi dotyczące poufności.
5. Przewodniczący, w porozumieniu ze Stronami, może skrócić terminy określone w ust. 1 i 2 w celu uwzględnienia szczególnych okoliczności.

Artykuł 10

Protokół z posiedzenia i wnioski operacyjne

1. Projekt protokołu z każdego posiedzenia jest sporządzany wspólnie przez obu sekretarzy.
2. Protokół, co do zasady, podaje w odniesieniu do każdego punktu porządku obrad:
 - a) uczestników posiedzenia, towarzyszących im urzędników oraz wszelkich obserwatorów, którzy wzięli udział w posiedzeniu;
 - b) dokumenty przedłożone Podkomitetowi GI;
 - c) oświadczenia, o których wpisanie wnioskuje członkowie Podkomitetu GI; oraz
 - d) w razie konieczności, wnioski operacyjne z posiedzenia, o których mowa w ust. 4.
3. Projekt protokołu przedkłada się Podkomitetowi GI do zatwierdzenia. Jest on zatwierdzany w ciągu 28 dni kalendarzowych od daty każdego posiedzenia Podkomitetu GI. Kopia zatwierdzonego protokołu jest przekazywana każdemu z adresatów, o których mowa w art. 7.
4. Sekretarz Podkomitetu GI Strony przewodniczącej sporządza projekt wniosków operacyjnych z każdego posiedzenia i rozsyła go Stronom wraz z porządkiem obrad, co do zasady najpóźniej na 15 dni kalendarzowych przed rozpoczęciem posiedzenia. Projekt wniosków operacyjnych jest aktualizowany w trakcie posiedzenia, tak aby na jego zakończenie Podkomitet GI, o ile nie uzgodniono inaczej, przyjął wnioski operacyjne uwzględniające działania następcze uzgodnione przez Strony. Po zatwierdzeniu wniosków operacyjnych dołącza się je do protokołu z posiedzenia, a ich wdrożenie zostaje poddane przeglądowi podczas kolejnych posiedzeń Podkomitetu GI. W tym celu Podkomitet GI przyjmuje wzór umożliwiający śledzenie postępów w zakresie realizacji każdego działania w wyznaczonym terminie.

Artykuł 11

Decyzje

1. Podkomitet GI jest uprawniony do przyjmowania decyzji w sprawach określonych w art. 211 ust. 3 Układu. Wspomniane decyzje są przyjmowane przez Strony w drodze konsensusu po zakończeniu odpowiednich procedur wewnętrznych niezbędnych do ich przyjęcia. Decyzje są wiążące dla Stron, które podejmują odpowiednie środki w celu ich wdrożenia.
2. Wszelkie decyzje są podpisywane przez przedstawicieli każdej ze Stron. Bez uszczerbku dla ust. 3, przedstawiciele podpisują te dokumenty w trakcie posiedzenia, na którym przyjmowana jest odnośna decyzja.
3. Za zgodą Stron Podkomitet GI może przyjmować decyzje w drodze procedury pisemnej, po zakończeniu odpowiednich procedur wewnętrznych. Procedura pisemna polega na wymianie not między obydwoma sekretarzami, działającymi w porozumieniu ze Stronami. W tym celu tekst wniosku zostaje rozesłany zgodnie z art. 7, wraz z wyznaczonym terminem co najmniej 21 dni kalendarzowych, w ciągu których muszą zostać zgłoszone wszelkie zastrzeżenia lub zmiany. Przewodniczący Podkomitetu GI może w porozumieniu ze Stronami skrócić terminy określone w niniejszym ustępie w celu uwzględnienia szczególnych okoliczności. Po uzgodnieniu tekstu decyzja jest podpisywana przez przedstawiciela każdej ze Stron.
4. Akty Podkomitetu GI noszą nazwę „decyzja”. Każda decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia, o ile nie stanowi ona inaczej.
5. Decyzje Podkomitetu GI są uwierzytelniane przez obydwu sekretarzy.
6. Decyzje rozsyłane są obu Stronom.
7. Sekretariat Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu jest informowany o wszelkich decyzjach, sprawozdaniach i innych uzgodnionych działaniach Podkomitetu GI.
8. Każda ze Stron może zadecydować o ewentualnym opublikowaniu decyzji, opinii i zaleceń Podkomitetu GI w swoim odpowiednim dzienniku urzędowym.

Artykuł 12

Sprawozdania

1. Podkomitet GI przedkłada Komitetowi Stowarzyszenia na posiedzeniu w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu sprawozdanie ze swojej działalności na każdym regularnym posiedzeniu Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu.
2. Sprawozdania przyjmowane są przez Strony w drodze konsensusu i noszą nazwę „sprawozdanie”. Sprawozdania rozsyłane są obu Stronom.
3. Procedurę przyjmowania decyzji określona w art. 11 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do sprawozdań.

Artykuł 13

Języki

1. Językami roboczymi Podkomitetu GI są języki angielski i ukraiński.
2. O ile nie postanowiono inaczej, Podkomitet GI opiera swoje obrady na dokumentach opracowanych w tych językach.

*Artykuł 14***Wydatki**

1. Każda ze Stron pokrywa wszelkie poniesione przez siebie wydatki wynikające z uczestnictwa w posiedzeniach Podkomitetu GI, zarówno jeśli chodzi o koszty personelu, podróży i pobytu, jak i opłaty pocztowe i telekomunikacyjne.
2. Koszty związane z organizacją posiedzeń oraz powielaniem dokumentów ponosi Strona pełniąca rolę gospodarza posiedzenia.
3. Koszty związane z tłumaczeniem ustnym podczas posiedzeń i pisemnym tłumaczeniem na język angielski lub ukraiński dokumentów, aby zapewnić zgodność z art. 13 ust. 1, ponosi Strona pełniąca rolę gospodarza posiedzenia.

Koszty związane z tłumaczeniem ustnym i pisemnym na inne języki lub z innych języków ponosi bezpośrednio Strona, która zwraca się o takie tłumaczenie.

*Artykuł 15***Zmiany**

Niniejszy regulamin wewnętrzny może zostać zmieniony decyzją Podkomitetu GI zgodnie z art. 211 ust. 2 Układu.

DECYZJA KOMISJI (UE) 2017/190**z dnia 1 lutego 2017 r.****upoważniająca Francję do zastosowania odstępstwa od niektórych wspólnych zasad bezpieczeństwa lotniczego dotyczących instalacji podzespołów zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008***(notyfikowana jako dokument C(2017) 458)*

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 7,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Francja powiadomiła o swoim zamiarze udzielenia zezwolenia na odstępstwo od wspólnych zasad bezpieczeństwa lotniczego wdrażających rozporządzenie (WE) nr 216/2008 zawartych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) nr 1321/2014⁽²⁾. Zgodnie z art. 14 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 216/2008, w oparciu o zalecenie Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego (zwanej dalej „EASA”) z dnia 24 września 2015 r.⁽³⁾ Komisja oceniła konieczność zastosowania proponowanego odstępstwa oraz wynikający z niego poziom ochrony.
- (2) Proponowane odstępstwo, zgłoszone przez Francję w dniu 24 lipca 2015 r., dotyczy pkt M.A.501 załącznika I (część M) do rozporządzenia (UE) nr 1321/2014, zgodnie z którym nie wolno zabudowywać podzespołów, które nie zostały odpowiedni sposób dopuszczone do eksploatacji przy użyciu formularza 1 EASA lub równoważnego.
- (3) Proponowane odstępstwo dotyczy instalacji silników R755B2M w statkach powietrznych YMF5C zarejestrowanych we Francji. Te statki powietrzne są produkowane przez WACO Classic Aircraft Corporation, z siedzibą w Stanach Zjednoczonych, która posiada zatwierdzony certyfikat typu EASA.IM.A.055 i certyfikat nr 328CE Federalnej Administracji Lotnictwa (FAA) Stanów Zjednoczonych zatwierdzający produkcję danego typu statku powietrznego. Silniki R755B2M są wytwarzane przez AIR REPAIR, również z siedzibą w Stanach Zjednoczonych, która posiada zatwierdzony certyfikat typu EASA.E.092. AIR REPAIR dostarcza silniki do zainstalowania na rzecz WACO Classic Aircraft Corporation. AIR REPAIR nie posiada jednak zatwierdzenia produkcyjnego ani zatwierdzenia dla stacji naprawczej FAA 145, nie może więc dostarczać innym klientom silników z formularzami poświadczenia obsługi. Z informacji uzyskanych przez EASA wynika, że AIR REPAIR nie jest zainteresowany uzyskaniem zatwierdzenia produkcyjnego ani zatwierdzenia EASA część 145.
- (4) Biorąc pod uwagę fakt, że nowe silniki produkowane przez AIR REPAIR nie mogą być dostarczane klientom przy użyciu formularza 1 EASA lub równoważnego, władze francuskie wyjaśniły, że niezbędne jest odstępstwo od wymogu określonego w pkt M.A.501, aby zagwarantować, że właściciel statku powietrznego YMF5C, który zamierza kupić nowy silnik P/N (Model) R755B2M, numer seryjny 17819, może zamontować ten silnik we Francji w tym statku powietrznym.
- (5) Władze francuskie wyjaśniły, że równoważny poziom ochrony może zostać osiągnięty za pomocą innych środków. Środki te obejmują wymóg, by producent statku powietrznego zadeklarował, że silniki, które mają być zamontowane, są podobne do tych, które sam zamontowałby na własnej linii produkcyjnej, a także wymóg, by silniki te były montowane przez wykwalifikowany personel i zgodnie z mającym zastosowanie podręcznikiem obsługi technicznej statku powietrznego, który zawiera informacje niezbędne do wymontowania i zamontowania tych silników.

⁽¹⁾ Dz.U. L 79 z 19.3.2008, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1321/2014 z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie ciągłej zdatości do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zatwierdzeń udzielanych organizacjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania (Dz.U. L 362 z 17.12.2014, s. 1).⁽³⁾ Sprawa EASA 2015/87 – zalecenie nr FR/18/2015 – pismo EASA 2015(D)54366.

- (6) W oparciu o zalecenie EASA, wydane w dniu 24 września 2015 r., Komisja uważa, że poziom ochrony równoważny poziomowi wynikającemu z zastosowania pkt M.A.501 załącznika I (część M) do rozporządzenia (UE) nr 1321/2014 może być osiągnięty przy zastosowaniu wspomnianych innych środków. W związku z tym Francja powinna mieć prawo do przyznania proponowanego odstępstwa.
- (7) Zgodnie z art. 14 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 216/2008 decyzja Komisji zezwalająca na zastosowanie proponowanego odstępstwa przez dane państwo członkowskie musi zostać przekazana wszystkim państwom członkowskim, które również mają prawo do stosowania tego środka. Niniejszą decyzję należy zatem skierować do wszystkich państw członkowskich. Opis odstępstwa oraz załączone do niego warunki powinny umożliwiać innym państwom członkowskim zastosowanie tego środka, gdy znajdują się w takiej samej sytuacji, bez konieczności przyjęcia kolejnej decyzji przez Komisję. Państwa członkowskie powinny wymieniać się informacjami na temat stosowania tego środka w przypadku, gdy go stosują, zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 216/2008, ponieważ skutki jego stosowania mogą wykraczać poza terytorium państw członkowskich, które przyznają odstępstwo.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Francja może wydawać zatwierdzenia przewidujące odstępstwa od pkt M.A.501 załącznika I (część M) do rozporządzenia (UE) nr 1321/2014 właścicielom statków powietrznych YMF5C produkowanych przez WACO Classic Aircraft Corporation, którzy zamierzają kupić i zamontować w swoim statku powietrznym silniki R755B2M, pod warunkiem że producent statków powietrznych zadeklarował, że silniki te są podobne do tych, które zostałyby zamontowane na jego linii produkcyjnej oraz zgodnie z mającym zastosowanie podręcznikiem obsługi technicznej statku powietrznego, który zawiera informacje niezbędne do wymontowania i zamontowania tych silników.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 lutego 2017 r.

W imieniu Komisji
Violeta BULC
Członek Komisji

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2017/191**z dnia 1 lutego 2017 r.****zmieniająca decyzję 2010/166/UE w celu wprowadzenia nowych technologii i pasm częstotliwości na potrzeby usług łączności ruchomej na pokładach statków (usługi MCV) w Unii Europejskiej***(notyfikowana jako dokument nr C(2017) 450)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję nr 676/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie ram regulacyjnych dotyczących polityki spektrum radiowego we Wspólnocie Europejskiej (decyzja o spektrum radiowym) ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Komisji 2010/166/UE ⁽²⁾ ustanowiono techniczne i eksploatacyjne warunki niezbędne do korzystania z systemu GSM na pokładach statków (usługi MCV) w Unii.
- (2) Towarzyszące postępowi technicznemu tworzenie coraz lepszych środków komunikacji może zwiększyć możliwości zapewnienia wszystkim obywatelom łączności w każdym miejscu i czasie, zgodnie z programem dotyczącym polityki w zakresie widma radiowego ustanowionym decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 243/2012/UE ⁽³⁾, oraz przyczynić się do tworzenia jednolitego rynku cyfrowego. Ponadto wykorzystanie widma radiowego powinno być zgodne z zasadami neutralności technologii i neutralności usług, określonymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/21/WE ⁽⁴⁾.
- (3) Decyzją 2010/166/UE wezwano państwa członkowskie do kontrolowania wykorzystania pasm 900 MHz i 1 800 MHz przez systemy świadczące usługi MCV na ich morzach terytorialnych, w szczególności zapewnienia stałego dostosowania wszystkich warunków określonych w tej decyzji oraz przypadków szkodliwych zakłóceń. Państwa członkowskie mają również obowiązek przedkładania Komisji sprawozdania z dokonanych przez nie ustaleń, a Komisja powinna, stosownie do potrzeb, dokonać przeglądu decyzji 2010/166/UE.
- (4) Sprawozdania przedłożone Komisji przez państwa członkowskie wyraźnie potwierdziły potrzebę umożliwienia wykorzystywania nowych technologii komunikacyjnych w usługach MCV.
- (5) Aby ułatwić dalszy rozwój zastosowań MCV w Unii, w dniu 16 listopada 2015 r. Komisja udzieliła mandatu Europejskiej Konferencji Administracji Poczтовых i Telekomunikacyjnych (zwanej dalej „CEPT”) – zgodnie z art. 4 ust. 2 decyzji 676/2002/WE – w celu zbadania możliwości współistnienia morskich urządzeń radiowych wykorzystujących technologię LTE z naziemnymi sieciami łączności elektronicznej działającymi w pasmach 1 710–1 785/1 805–1 880 MHz i 2 500–2 570/2 620–2 690 MHz oraz współistnienia morskich urządzeń radiowych wykorzystujących technologię UMTS z naziemnymi sieciami łączności elektronicznej działającymi w pasmach 1 920–1 980/2 110–2 170 MHz.
- (6) W ramach tego mandatu CEPT przyjęła w dniu 17 czerwca 2016 r. swój raport nr 62, w którym stwierdzono, że – pod warunkiem spełnienia odpowiednich warunków technicznych – można świadczyć usługi MCV przy użyciu technologii LTE w pasmach 1 710–1 785/1 805–1 880 MHz i 2 500–2 570/2 620–2 690 MHz oraz technologii UMTS w paśmie 1 920–1 980/2 110–2 170 MHz. Decyzję 2010/166/UE należy zatem zmienić w oparciu o wyniki raportu CEPT nr 62, aby uwzględnić te technologie i pasma częstotliwości oraz umożliwić korzystanie z systemów opartych na tych technologiach na pokładach statków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 1.⁽²⁾ Decyzja Komisji 2010/166/UE z dnia 19 marca 2010 r. w sprawie harmonizacji warunków korzystania z widma radiowego na potrzeby usług łączności ruchomej na pokładach statków (usługi MCV) w Unii Europejskiej (Dz.U. L 72 z 20.3.2010, s. 38).⁽³⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 243/2012/UE z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie ustanowienia wieloletniego programu dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego (Dz.U. L 81 z 21.3.2012, s. 7).⁽⁴⁾ Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 33).

- (7) Bez uszczerbku dla wymagań określonych w załączniku, w celu ochrony innych dozwolonych sposobów wykorzystania widma, państwa członkowskie mogą wprowadzać dodatkowe ograniczenia geograficzne dotyczące eksploatacji systemów MCV na ich morzach terytorialnych.
- (8) Ze względu na znaczenie technologii UMTS i LTE w łączności bezprzewodowej w Unii, możliwość określonego w niniejszej decyzji wykorzystania systemów MCV opartych na LTE i systemów MCV opartych na UMTS należy wprowadzić jak najwcześniej, jednak nie później niż sześć miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji.
- (9) Specyfikacje techniczne MCV należy nadal poddawać przeglądom w celu zapewnienia ich dostosowania do postępu technicznego.
- (10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Spektrum Radiowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2010/166/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Celem niniejszej decyzji jest harmonizacja technicznych warunków dostępności i skutecznego wykorzystania pasm 900 MHz, 1 800 MHz, 1 900/2 100 MHz i 2 600 MHz na potrzeby systemów świadczących usługi łączności ruchomej na pokładach statków pływających po morzach terytorialnych w Unii Europejskiej.”;

- 2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1. »usługi łączności ruchomej na pokładach statków (usługi MCV)« oznaczają usługi łączności elektronicznej, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 lit. c) dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*), świadczone przez przedsiębiorstwo w celu umożliwienia osobom znajdującym się na pokładzie statku korzystania z publicznych sieci łączności przy użyciu systemu podlegającego art. 3 bez nawiązywania bezpośrednich połączeń z naziemnymi sieciami ruchowymi;

(*) Dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 33).”;

- b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7. »stacja bazowa statku (SB statku)« oznacza zainstalowaną na statku ruchomą pikokomórkę umożliwiającą świadczenie usług GSM, LTE i UMTS zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji;”;

- c) dodaje się punkty w brzmieniu:

„8. »pasma 1 900/2 100 MHz« oznaczają zakresy częstotliwości 1 920–1 980 MHz dla łącza »w górę« (urządzenie końcowe nadaje, a stacja bazowa odbiera) oraz 2 110–2 170 MHz dla łącza »w dół« (stacja bazowa nadaje, a urządzenie końcowe odbiera);

9. »pasmo 2 600 MHz« oznacza zakresy częstotliwości 2 500–2 570 MHz dla łącza »w górę« (urządzenie końcowe nadaje, a stacja bazowa odbiera) oraz 2 620–2 690 MHz dla łącza »w dół« (stacja bazowa nadaje, a urządzenie końcowe odbiera);

10. »system LTE« oznacza sieć łączności elektronicznej określoną w załączniku do decyzji wykonawczej Komisji 2011/251/UE (*);

11. »system UMTS« oznacza sieć łączności elektronicznej określoną w załączniku do decyzji wykonawczej 2011/251/UE.

(*) Decyzja wykonawcza Komisji 2011/251/UE z dnia 18 kwietnia 2011 r. zmieniająca decyzję 2009/766/WE w sprawie harmonizacji pasm częstotliwości 900 MHz i 1 800 MHz na potrzeby systemów naziemnych umożliwiających dostarczanie paneuropejskich usług łączności elektronicznej we Wspólnocie (Dz.U. L 106 z 27.4.2011, s. 9).;

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

1. Państwa członkowskie udostępniają co najmniej 2 MHz widma w kierunku »w górę« i 2 MHz odpowiedniego sparowanego zakresu w kierunku »w dół« w paśmie 900 MHz lub 1 800 MHz na potrzeby systemów GSM świadczących usługi MCV na zasadzie niepowodowania zakłóceń i braku ochrony przed zakłóceniami na ich morzach terytorialnych.

2. Możliwie jak najszybciej, ale nie później niż w sześć miesięcy od daty notyfikacji niniejszej decyzji, państwa członkowskie udostępniają 5 MHz widma w kierunku »w górę« i 5 MHz odpowiedniego sparowanego zakresu w kierunku »w dół« w paśmie 1 900/2 100 MHz na potrzeby systemów UMTS oraz w pasmach 1 800 i 2 600 MHz na potrzeby systemów LTE świadczących usługi MCV na zasadzie niepowodowania zakłóceń i braku ochrony przed zakłóceniami na ich morzach terytorialnych.

3. Państwa członkowskie zapewniają, by systemy, o których mowa w ust. 1 i 2, spełniały warunki określone w załączniku.”;

4) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Państwa członkowskie monitorują wykorzystanie pasm częstotliwości przez systemy, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2, świadczące usługi MCV na ich morzach terytorialnych, w szczególności pod kątem zapewnienia ciągłej ważności wszystkich warunków określonych w art. 3 oraz przypadków szkodliwych zakłóceń.”;

5) załącznik zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 lutego 2017 r.

W imieniu Komisji

Andrus ANSIP

Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Warunki, jakie musi spełniać system świadczący usługi MCV na morzach terytorialnych państw członkowskich Unii Europejskiej, aby nie powodować szkodliwych zakłóceń w naziemnych sieciach ruchomych

- 1) Warunki, jakie muszą spełniać systemy GSM pracujące w paśmie 900 MHz i 1 800 MHz, świadczące usługi MCV na morzach terytorialnych państw członkowskich, aby nie powodować szkodliwych zakłóceń w naziemnych sieciach ruchomych

Zastosowanie mają następujące warunki:

- system świadczący usługi MCV nie może być wykorzystywany w odległości mniejszej niż 2 mile morskie ⁽¹⁾ od linii podstawowej określonej w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza;
- w odległości od 2 do 12 mil morskich od linii podstawowej dopuszcza się wyłącznie korzystanie z anteny lub anten SB statku umieszczonych wewnątrz pomieszczeń;
- należy określić następujące limity dla korzystania z ruchomych urządzeń końcowych na pokładzie statku oraz dla SB statku:

Parametr	Opis
Moc nadawania/gęstość mocy	Ruchome urządzenia końcowe wykorzystywane na pokładach statków i kontrolowane przez SB statku w paśmie 900 MHz, maksymalna moc wypromieniowana: 5 dBm
	Ruchome urządzenia końcowe wykorzystywane na pokładach statków i kontrolowane przez SB statku w paśmie 1 800 MHz, maksymalna moc wypromieniowana: 0 dBm
	Stacje bazowe na pokładach statków, maksymalna gęstość mocy mierzona na zewnątrz pomieszczeń statku przy zysku anteny pomiarowej równym 0 dBi: – 80 dBm/200 kHz
Zasady dotyczące dostępności i zajętości kanałów	Należy zastosować techniki osłabiania zakłóceń zapewniające wyniki co najmniej równorzędne z następującymi czynnikami osłabiającymi zakłócenia w oparciu o normy GSM: <ul style="list-style-type: none"> — w odległości od 2 do 3 mil morskich od linii podstawowej czułość odbiornika i próg rozłączenia (ang. <i>disconnection threshold</i>) (ACCMIN ⁽¹⁾) i min. poziom RXLEV ⁽²⁾) ruchomego urządzenia końcowego wykorzystywanego na pokładzie statku muszą wynosić co najmniej – 70 dBm/200 kHz, a w odległości od 3 do 12 mil morskich od linii podstawowej co najmniej – 75 dBm/200 kHz, — w kierunku »w górę« systemu MCV aktywuje się transmisję przerywaną ⁽³⁾, — wartość wyprzedzenia czasowego ⁽⁴⁾ SB statku ustawia się na poziomie minimalnym.

⁽¹⁾ ACCMIN (RX_LEV_ACCESS_MIN) zgodnie z opisem w normie GSM ETSI TS 144 018.

⁽²⁾ RXLEV (RXLEV-FULL-SERVING-CELL) zgodnie z opisem w normie GSM ETSI TS 148 008.

⁽³⁾ Transmisja przerywana (DTX) zgodnie z opisem w normie GSM ETSI TS 148 008.

⁽⁴⁾ Wyprzedzenie czasowe zgodnie z opisem w normie GSM ETSI TS 144 018.

- 2) Warunki, jakie muszą spełniać systemy UMTS pracujące w pasmach 1 900/2 100 MHz, świadczące usługi MCV na morzach terytorialnych państw członkowskich, aby nie powodować szkodliwych zakłóceń w naziemnych sieciach ruchomych

Zastosowanie mają następujące warunki:

- system świadczący usługi MCV nie może być wykorzystywany w odległości mniejszej niż 2 mile morskie od linii podstawowej określonej w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza;

⁽¹⁾ Jedna mila morska = 1 852 metry

- b) w odległości od 2 do 12 mil morskich od linii podstawowej dopuszcza się wyłącznie korzystanie z anteny lub anten SB statku umieszczonych wewnątrz pomieszczeń;
- c) wykorzystywać można tylko pasmo o szerokości do 5 MHz (dupleks);
- d) należy określić następujące limity dla korzystania z ruchomych urządzeń końcowych na pokładzie statku oraz dla SB statku:

Parametr	Opis
Moc nadawania/gęstość mocy	Ruchome urządzenia końcowe nadające w paśmie 1 900 MHz, wykorzystywane na pokładach statków i kontrolowane przez SB statku nadające w paśmie 2 100 MHz, maksymalna moc wypromieniowana: 0 dBm/5 MHz
Emisje na pokładzie	Emisja SB statku na pokładzie nie może przekraczać – 102 dBm/5 MHz (wspólny kanał pilotowy, CPICH)
Zasady dotyczące dostępności i zajętości kanałów	W odległości od 2 do 12 mil morskich od linii podstawowej kryteria jakości (minimalny wymagany poziom otrzymywanego sygnału w komórce) muszą wynosić co najmniej: – 87 dBm/5 MHz
	Licznik wyboru sieci publicznej lądowej łączności ruchomej ustawia się na 10 minut.
	Parametr wyprzedzenia czasowego ustawia się odpowiednio do zasięgu komórki rozproszonego systemu antenowego MCV, wynoszącego 600 m.
Licznik odblokowania nieaktywności użytkownika protokołu Kontroli Zasobów Radiowych ustawia się na 2 sekundy.	
Niewyrównanie z sieciami lądowymi	Częstotliwość środkowa nośnej MCV nie może być wyrównana z nośnymi sieci naziemnych.

- 3) Warunki, jakie muszą spełniać systemy LTE pracujące w paśmie 1 800 MHz i paśmie 2 600 MHz, świadczące usługi MCV na morzach terytorialnych państw członkowskich, aby nie powodować szkodliwych zakłóceń w naziemnych sieciach ruchomych

Zastosowanie mają następujące warunki:

- a) system świadczący usługi MCV nie może być wykorzystywany w odległości mniejszej niż 4 mile morskie od linii podstawowej określonej w Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza;
- b) w odległości od 4 do 12 mil morskich od linii podstawowej dopuszcza się wyłącznie korzystanie z anteny lub anten SB statku umieszczonych wewnątrz pomieszczeń;
- c) w obu pasmach częstotliwości (1 800 MHz i 2 600 MHz) wykorzystywać można tylko pasmo o szerokości do 5 MHz (dupleks);
- d) należy określić następujące limity dla korzystania z ruchomych urządzeń końcowych na pokładzie statku oraz dla SB statku:

Parametr	Opis
Moc nadawania/gęstość mocy	Ruchome urządzenia końcowe wykorzystywane na pokładach statków i kontrolowane przez SB statku w paśmie 1 800 MHz i paśmie 2 600 MHz, maksymalna moc wypromieniowana: 0 dBm
Emisje na pokładzie	Emisja SB statku na pokładzie nie może przekraczać – 98 dBm/5 MHz (co odpowiada – 120 dBm/15 kHz)

Parametr	Opis
Zasady dotyczące dostępności i zajętości kanałów	W odległości od 4 do 12 mil morskich od linii podstawowej kryteria jakości (minimalny wymagany poziom otrzymywanego sygnału w komórce) muszą wynosić co najmniej – 83 dBm/5 MHz (co odpowiada – 105 dBm/15 kHz).
	Licznik wyboru sieci publicznej lądowej łączności ruchomej ustawia się na 10 minut.
	Parametr wyprzedzenia czasowego ustawia się odpowiednio do zasięgu komórki rozproszonego systemu antenowego MCV, wynoszącego 400 m.
	Licznik odblokowania nieaktywności użytkownika protokołu Kontroli Zasobów Radiowych ustawia się na 2 sekundy.
Niewyrównanie z sieciami lądowymi	Częstotliwość środkowa nośnej MCV nie może być wyrównana z nośnymi sieci naziemnych.”

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do decyzji Rady (WPZiB) 2016/2240 z dnia 12 grudnia 2016 r. zmieniającej decyzję 2012/389/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania regionalnych zdolności morskich w Rogu Afryki (EUCAP NESTOR)**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 337 z dnia 13 grudnia 2016 r.)

Strona 18, art. 1 pkt 1:

zamiast: „1) w tytule i w tekście nazwę »EUCAP NESTOR« zastępuje się nazwą »EUCAP Somalia«;”,

powinno być: „1) tytuł otrzymuje brzmienie: »Decyzja Rady 2012/389/WPZiB z dnia 16 lipca 2012 r. w sprawie misji Unii Europejskiej dotyczącej budowania zdolności w Somalii (EUCAP Somalia)« oraz w tekście nazwę »EUCAP NESTOR« zastępuje się nazwą »EUCAP Somalia«;”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL